

Nevzat İncedere

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.01.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nevzat İncedere

Eserleri:

Ağlama

Ağlama demek kolay kolay söylemek ağlamayana
İçim yanıyor içim bilmem nasıl söylesem sana anne
Yalnızım anne yalnız şu koskoca dünyada yapa yalnız
Öyle sahipsizim ki bilsen sarar mıydın sarılır mıydın
Bir kenara itilmiş gibiyim yalnızlık üşütüyor benliğimi

Sıkıca kucağına basıp nasılsın yavrum demedin bana
Anne ağlama demek kolay, kolay söylemek ağlamayana
Ansızın çöktü üstüme hüznün duyguları ıslak didelerim
Gül yapraklarım alındı kozamdan diken gibi kala kaldım
Açma, aralama mesafeleri üzölüyor, özlüyorum seni anne

Nevzat İncedere

Ağızımda Dilim Acısın

Benim çaresiz halimdir belli sana bu cesareti veren
Hani derler ya şimdi fırsat zulüm kara kalmıştır
Devran senin artık güçte senden yana fırsatlarda
Alacağın öfken, kinin kalmasın içinde al ne varsa
Vur sırtımdan, vurduğun yerimle ciğerim yansın

Bırak kanasın açtığın yaralarım merhamet etme sen
Elemlerin yağlı kendir gibi boynumda acısı akar içime
Yüklenirim ağır gelmez bedenime ettiğin bunca ezalar
Acıtmaz benliğimde açtığın yara nasırlaşmış çibanlar
Karşı koymam imkansız ah ettikçe ağızımda dilim acısın

İnce, ince eğir iğnelerden geçir beni belli çilem var benim
Basayım elemleri acıları bağrıma çekeceğim var benim
Ne halimi sor nede hekim çağırma senle işim zor benim
Kimin kimedir vebali bırak acılarla benim yüreğim yansın
Sil beni sen hayatından mezara koyduğunda yanım acısın

Nevzat İncedere

Aklıma Zarar

Senden yana, düşüncelerin fırtınasındayım
Aklıma zarar hallerindeyim ben bilemezsin
Seni hesaplamakla meşgul aklım fikrim sen
Günlerim gecelerim seninle ateşe pervane

Seni senle çarpıyor hayallere bölüyorum
Bana topluyorum, bir ben etmiyor sonunda
Elde kalan sıfır, bize yetmiyor çözümü yok
Bu birliktelik de bir gariplik var çözemiyorum

Hiç bir şey doğru gitmiyor ben yine yalnızım sonunda
Eksikliğini hissetiyim başımı koyacak bir omuz sadece
Sırtımı dayayacağım bir dağ olmanı istemedim senden
Sen yaralarımı sarardın savrulmazdım ben yaprak misali

İki ufkun, iki kutbun bir olmadığı gibiyiz aykırı ve uzak
Biri, birine tezat ben doğuyorum sen batıyorsun ufukta
Senden mevsim bahar iken ben zemheriyi yaşıyorum
Aklıma zarar bu hallerimize ben neden şaşıyorum ki

Nevzat İncedere

Akşamları Özlerim

Akşamları özlerim ben seni
Ayrılık sembolü güneşin batışını
Koyu karanlıkların çöktüğü anı
Akşamların öyküsüne dalar giderim

Belki böyle bir akşamdı kim bilir
Arkana bakmadan çekip gittiğin gün
Gecelerin sessizliğinde ayak sesin
ılık, ılık esen meltemler de nefesin

Seni bana getirir rüzgarı akşamların
Onun için ben akşamları özlerim seni
Akşamları severim güneşin batışını
Göğsüme yaslayıp başını yatışını

Akşamları severim yine ben seni
Şiirler söyledin mehtaba bakıp
Gün biter yıldızlar yanar akşama
Ben hasretinle yanarım akşamları

Nevzat İncedere

Aktütün

Ak tütün kara tütün, barut kokar tabutum
Bu topraklar verilmez odur benim servetim
Ağlama sen anam yavrular kalsa da yetim
Korkma inmez semada ay yıldızlı şöhretim

Bir kahpe tuzak yedik kurşunlara direndik
On beş şehit verdik vatan sağ olsun dedik
O gece sisli, ayazdı dağ, taş kin sağıldı
Garbın köpekleri o gece üstümüze saldırdı

Gece karanlık namlular şimşekler çakıyor
Soysuzlar yurdumuza sürü, sürü akıyor
Kahpelik dağlardan dalga, dalga geliyor
Pak anlından vurulmuş mehmedim yatıyor

Nevzat İncedere

Anılar

Yaşanmamış hiç bir olay yok, hiç bir hatıramda
Hepsi deli dolu hepsi hak ve gerçek yaşadıklarım
Hep ucunda yaşadım hayatı var olmanın bilinciyle
Hiç inkar etmedim ben defalarca yediğim dayakları

Ve hiç utanmadım çelik çomak oynadıklarımızı
Aşıklarımı ütülünce üzüldüğümü hiç ar etmedim
Anlatılmaz hazzı vardır hatıramda ki yeri tarifsiz
Çelik çomak oynardık büyüklerimizle yenilsek bile

Çok sıkılırdım kuzuları gütmekten eve gitmekten
Bulur bir fırsatını bir oyuna çekerdik her fırsatı
Biz dalardık oyunlara hayvanlar dalardı tarlalara
Sonra dayak yerdik ya korucudan ya sahibinden

Küfürler savururlardı kovalamalar arkamızdan
Hiç ciddiye almazdık güler geçerdik her şeye
Kovalamaca oynardık köyün geniş meralarında
Bazen biz birilerini kovalardık, bazen birileri bizi

Sonra ballandıra, ballandıra anlatırdık yaşananları
Kendi aramızda, köy meydanlarında, toplantılarda
Dolu, dolu yaşadık hilesiz saf yapmacıktan öteye
Sanki tüm zamanlar bizlere özeldi mevsimler bile

Nevzat İncedere

Anlamıyorum

Benim yarı yaşımda süren bir ihanet,
Hep aynı söylemler dillerde aynı kehanet.
Ne zaman bitecek bu hastalıklı zihniyet
Aklımda bir soru bu hep bunu soruyorum.

Her gün kabusu uyanır olduk ey millet.
Bizde ne sabır kaldı, nede metanet.
Haklıyız susar olduk, kadere küser olduk.
Gölgemizden, çevremizden tırsar olduk

Demokrasi, insan hakları özgürlük diyorlar.
Masum suçlu demeden katliam yapıyorlar
Özgürlük, insan hakları için yaptık diyorlar
Ben böyle insan haklarından anlamıyorum.

Nevzat İncedere

Antrasit Rengiydi

O gün antrasit rengiydi gün, gün matem günüydü
Dgn elemelerin, kederlerin halay çektiği gündü
Yüreğimin acılara ayrıcalıklı davrandığı gündü
Gittiğin gün o gündü iŖte, sen benden gitmiŖtin

GneŖ yüzünü saklıyordu o gün bulutlara
Keder yağmurları yağıyordu bulutlardan
Sisliydi, karanlıktı, yağmurluydu o gün İstanbul
Bir ben vardım geride kalan birde yokluğun

Öksüz duvarlara yaslamıŖtım sırtımı artık
Bir ben ağlıyordum; birde bulutlar hasretle
Bir adım geriye kalmıŖtım, hayatın akıŖından
Sensiz esen rüzgarların uğultusu kulaklarımda
Bir de hoŖ siluetin kaldı anı diye hayallerimde

Nevzat İncedere

Arasam bu şehri

Arasam bu şehrin dört bir yanını
Görmeyince cananı bana boş gelir
İsterdim bir köşede göreyim seni
Tükenir bu takatim haller boş gelir

Garip yerler mekan olmaz insana
Hasret çeksem acım zor gelmez ama
Hal bilmezsin biriyle yol almaz gönül
Mutluluk hayal olmuş düşün gelir bana

Her dem bahar olsa her yer gül, lale
Geçtiğin yerlerde nergis, fesleğen
Sevda tek gıda olsa ruhu besleyen
Gönül görmeyince göze boş gelir

Nevzat İncedere

Arkadaşım

02/08/1975

Sende bırak beni başkalarının yaptığı gibi
Bırak beni sende arkadaş gideceksin belli
Sürüneyim sende boş ver bana aldırma git
Git gönlünce yaşa sen beni bırak arkadaş
Ah be arkadaşım ben seni tanıyamamışım

Ne arkam olsun benim ne de arkadaşım
Vefasızlıklardan belki de ağrımaz başım
Bağrıma bastığım soğuk denilen o taşın
Dost bildiklerim kadar yakmadı bu canım
Ah arkadaşım ah seni hiç tanıyamamışım

Kadir kıymet bilmeyenle bırak olmasın işim
Dost diyecek bir hayalim de olmasın düşüm
Refahı yaşadık zora gelince bitti arkadaşlık
Laf da değil de yürekten bağlılıktır arkadaşlık
Ah be arkadaşım ah ben seni tanıyamamışım

Bir yere bir yara açmaya görsün durmaz kanar
Her yüze güleni insan dost arkadaş diye kanar
Arif olmayan halden anlamaz der ki bunda ne var
İyi bir insan iyi arkadaş her halden anlar arkadaş
Ah be arkadaşım ah ben seni hiç tanıyamamışım

Nevzat İncedere

Aşk Bir Bahardı

22 / 05 /1987

Aşk bir bahardı yine, avuçlarımda gül tenin
Yeşil, yeşil ışıldar gözlerinde bahar ahengi
Gönlüme bir vecize olmuş hayalin art, arda.
Mağrur bakışlarının sevdasında bedenim

Gök kubbe çatladı derlerse, birileri bana
Gülüşün gelir aklıma çınlar kulağımda sesin
Baharlara yazık oldu derim aklımda yine sen
Ben bir şeylerin eksikliğini hissederim içimde

Biri bir anı anlat dese gözlerin gelir aklıma
Bir güneştir gülüşün aydınlatır tüm dünyayı
Zümrüt yeşili ışıldar göz bebeğin bakışlarında
Bütün mevsimlerin esrarı birikmiş gözlerinde

Nevzat İncedere

Aşkın Yaşı Yok

Hatırlarım hayal gibi o günleri
Acılarla yaşadık biz sevdaları
Sevmek, sevmek el vermedi bize
Silinmedi kalbimde yanık izleri
Ama bak aşkın yaşı yok derler

Sevmek, sevmek günah gibi
Çarmıha gerilmiş gönüller de
Sevmek ölüme soyunmak gibi
Bakın duyguların günahı yok ki

Çocuktuk aşkı çok gördü sevgisizler
Ruhumda iz bıraktı yaktı o gözler
Aşk acısıyla oluştu anımda ki izler
Çocuktuk aşkın yaşı olmaz derler

Nevzat İncedere

Ay Güzel Kars'ım

Vatanımsın ağızımda ki dilim sen
Ol aşık şenliğin yurdu pirim sen
Hasan harekani, celal baba vatani
Sen erenler diyarı ay güzel Kars'ım
***

Baharına, yazına, kışına, ayazına
Ozanına, sazına, sesine, avazına
Gelinine, kızına, ördeğine, kazına
Ben sana kurban ay güzel Kars'ım
***

Tarihlere destan diye yazıldın
Gönlümüze sevda diye kazıldın
Anlımıza Karslı diye yazıldın
İyi ki varsın ay güzel Kars'ım
***

Arpaçay'la, Akyaka'nın arası
Şehrimizin tacı Kars'ın kalesi
Şarıkamış, selim cennet ovası
İyi ki varsın sen ay güzel Kars'ım
***

Digor da var koyun kuzu
Kağızman'dır tadı tuzu
Mevlam saklasın Susuzu
İyi ki varsın sen ay güzel Kars'ım

Nevzat İncedere

Bak Dostum

Derdim var diyorsun sızlanıyorsun ey dost sızlanıyorsun.
Dert kulu Hakka götüren Burak'tır; sen bunu bilmiyor musun
Sanma ki dert sadece sende var, öylemi şunu bil ki; dostum
Beterin beteri var dostum sendeki derdi nimet sayanlar da var

Umudunu yitirme; Yusuf'u hatırla dert nerede ise deva ordadır
Yoksulluk nerede ise nimet oraya gider. nasip ordadır dostum
Acı nerede ise kalp orda atar derman oraya gider unutma dostum
Soru nerede ise cevap oraya verilir, doğruyu bulmak ordadır

Dünya malı Allah'ın tebessümüdür: ona bak! ama sarhoş olma
Şunu unutmamalıdır ki, her nimet bir külfeti gerekli kılar.
Cennet Cemâlullah'ı isteyen müminler de, külfete katlanırlar
Bu hâl, ilâhî imtihanın bir hali, dünya bir dergahtır dostum

Çocuğa nasihat etmişler keyfe müdahale diye yüzün buruşturmuş
Tamahkara dünyayı vermişler gözünü gökyüzünde bulutlara dikmiş
Deliye akıl vermişler denize atmış dalgalanmış deniz durulmuş
Kötüye iyilik vermişler yere fırlatmış toprak her şeyi kabullenmiş

Haktan bilmiş bu hali topraktan yaratıldık toprağa gömüleceğiz
Her şey bir gün mutlaka aslına dönecektir unutma sakın dostum
Yaşayıp dile getiremediklerimizdir gönüllerimizde ki ağır yük
Asıl sorun yaşamak değil yaşarken unuttuklarımızdır dostum

Nevzat İncedere

Bana Benziyor

Öyle devasa ki yalnızlığım içimde anlatılmaz
Her akşam oluşunda karanlığa meydan okuyan
Kimsesizliğin korkuları, tasaları çöker üzerime
Sadece yalnızlıktır karşı çıktığım bunu bilesin
Tonlarca hasretin yükü sırtımda benle beraber
Usanmadan şiirlere yazdığım biri bana benziyor

Yaşadıkları günün karını indirince ceplerine
Gider yatar insanlarımız tasasızca yatağına
Ölürse keyif sürecektir cennetinde Mevla'mın
Ne cürmü var ki esasında yalan dünyanın
Haddimize değil, çünkü hepsi Allah' dan diye
Hüsnü niyet besleyenlerden biri bana benziyor

Benim derdim, tasam ne paradır nede pul
Zengin olsa da bu gönlüm bedenim yoksul
Çaresizlikleri olmaşın mazlum, yoksul ve dul
Hakkı adaletle dağıtana olmak isterdim kul
Herkes, susun da çaresizlere tütsün dumanlar
Ben yanayım o yanmasın diyen biri bana benziyor

Ben inanırım insanların söz ve samimiyetine
Menfaatleri dahi mevzu bahis olduğunda bile
Herkesin yetine bildiği bir şey vardır hayatında
Benim yetindiğim rahat bir vicdan o bana yeter
Sıdkile tevekkül ederim ki o rızkı veren Hüda'dır
Ben kula minnet eylemem diyen biri bana benziyor

Nevzat İncedere

Başıma Güler Ayaklarım

Sakin aşk, sevda, sevmek demeyin bana
Bu anlatılmaz acıya düştüm bir zaman.
Bende bir gönüle girmeyi hayal ederken
Elemlere, ızdıraba talip olmuşum meğer.
Bir asılsızın arkasından giden ayaklarım.

Duygularım, mantığım bakmaz oldu sözüme
Geceler haram oldu bak uyku girmez gözüme
Kaygıları sancıyı sızıyı bulmuşum bedenimde
Bütün acıları kederi ilaç diye içmişim meğer
Benim bu çaresiz hallerime gülen ayaklarım

Bir melun'un sevdasını sardım başıma
Gençliğimi heba ettim ben onun peşinde
Bedenime körük oldu yanarım ateşinde
Nice çıkmaz yollara düşmüşüm meğer
Bu aklımın azabından korkan ayaklarım

Ayakların baş olmasına karşı koyan aklım
Mantığıma gem vurmuş yok gizlim saklım
Alev aldım yanıyorum dostlar neyleyim
Bilmem hangi ummanlara dalıp söneyim
Benim bu akılsız başıma gülen ayaklarım

Nevzat İncedere

Bazı duygular vardır..

27-04-1973

Bazı duygular vardır yaşanır sadece, anlatılmaz
Sevgiyi tarife kelimeler kifayet etmez her zaman
Sevenin sevdiğini bilmesi kadardır; o iç huzur
Anlamak için masum bir tebessüm yeter bile
Yeryüzünde hiç bir kuvvet büyük değildir sevgiden

Sevmek yaşadığını anlamaktır hayatın akışında
Hissetmektir aşkın sıcaklığını iliklerinin derinliklerinde.
Ben varım ve seni sevmek hakkımı kullanıyorum aşk ile
Dillerin susup kalplerin konuştuğu lisandır aşk, sevgi
Sevmenin bedeli yine sevmektir sevgiyle ödenir karşılığı

Nevzat İncedere

Bekleyeceğim

Seni aramaların peşine takılıyor aklım ayaklarım.
Tüm kafelerini dolaşıyorum bulunduğun şehrin.
Bir ses bir gülüş gelse bir yerden o yöne bakıyorum.
Bütün emarelerin silüetinde yokluğun var yine.

Nerede olduğunu bilmekle döneceğin umudu var ya
Bildiğim bütün hasret şarkılarını söylüyorum.ardarda
Bu kentin hiç bir yerinde sen yoksun biliyorum.
Ve hiçbir köşe başından çıkmayacaksın üstelik.

Yokluğunu kabullenmek öylesine zor ki senin
Hiç olmama ihtimalini düşünemiyorum bile, bile
Zor olacak, çok zor olacak ama bekleyeceğim.
Geri dönmeyeceğine adım gibi bilsemde

Nevzat İncedere

Belki Anlarsın

Belki beni anlarda gitmezsin diye ümitler besledim
Oysa sen bu ayrılık planlarını çoktan kurgulamışsın
Bense sıcak yuvanın hayalini özlemimi düşünüyordum
Daldığım, bir hayaldi umutlarım vardı ama gitmiştin
Belki beni terk edenler değil rabbim hoşnut edecektir
Zamanı gelince rabbim gönlümdekini verecek dedim

Bu dünya nedir ki mutluluğu bir ağaç gölgesi kadar
Nice hassas ve narin kalplere ağır imtihanlar vardır
Bu dünya sabır gerektiren bir alan sabret der Mevla
Nice kederlerin limanı olmuş gönüller var bilir misin
Öyle birini sevki sana senin gibisi yazılsın denince
Bende gönül rahatlığı ile inşallah amin diye bileyim

Bazılarına değer vererek değerli hissettiremezsiniz
O gideceği yerde mutlaka dengini değerini bulacaktır
Elinin tersi ile ittiği her ne varsa mumla arayacak belki
Kalbi kırıkların ahı da nereye gitse bulur elbet sahibini
Değer verdiğimin hayatında yerim olmadığını anladım
Ben de senin sevgine muhtaç değilim belki anlarsın

Nevzat İncedere

Ben Toprağım

Toprak idik can verildik
Damar, damar kan verildik
Sende ilim, irfana evrildik
Toprak bendir,ben toprağım

Ten de yok ken toprak idik
Hak kelamı ile nurlandık
Öldük toprağa gömüldük
Toprak bendir,ben toprağım

Vatan oldu bize yurt kurduk
Uğruna nice canlar verdik
Ektik, biçtik yedik rızıklandıık
Toprak bendir,ben toprağım

Tüm varlıklar sende barınır
Düşenler toprakda arınır
Ummanlar sende durulur
Toprak bendir,ben toprağım

Nevzat İncedere

Benim işim ne

Giden gitmiş izi kalmış, binler gitmiş yüzü kalmış.
Dođrular terki diyar bu dñnyadan, hırsızı kalmış
Mert den eser kalmamış, nemrudun yüzü kalmış
Kendime soruyorum bu dñnyada benim işim ne

Ben gelmek istemedim atıldım, üç beş pula satıldım.
Esaret altında kaldım, yıllarca yalanlarla avutuldum
Yaşam bir kumarmış hile ile, kurnazlıkla ütıldüm
Kendime sorar oldum, bu dñnyada benim işim ne

Dost akraba gülerler, sahte, görünür gözüme
Kimi kendini över, kimi servetini vurur yüzüme
İnsan ortadan kaybolmuş rastlanmaz artık izine
Kendime soruyorum bu dñnyada benim işim ne

Siluetler değişti şehirlerde rezidanslar dikildi
Konu, komşu kalmadı artık bir kenara çekildi
Fitne, fesat, riyakarlık aleni, ortalığa döküldü
Kendime sorar oldum bu dñnyada benim işim ne

Nevzat İncedere

Benim Köyüm

Yaşamak su gibi saf, temiz, bir köy türküsü gibi içli ve hilesiz...
Ben seni ozanca sevdim türkü diyarı, rüzgar gülü gibi dönerim havana
Mehtabın güzelliği, yıldızların ışıltısı sın sen karlı dağların, soluğu
Ülkeme güneşin ilk doğduğu yersin, umut, aşk ve alın teri sin ak alınlarda.
Toprağa ekilen tohum, bahara söylenen türküdür adın benim köyüm

Gözlerin sevinci, dudakların ıslığı sın çağlayan ırmaklarda söylenen sensin.
Yol türküleri kederlidir, yol türküleri dertli, acıdır gurbete çıkar yolların
Ayrılıklarda kar yağar yollarına, boynu bükük bakar ardından mor sümbüller.
Gitmesem senden bir güvercin sıcaklığı gibi kalsam yüreğinde çırpınarak
Ben ki sevdanı dağlı bir çiçek gibi göğsümün üstünde taşıdım hep, yılmadan

Güller açar, ne zaman ansam uzansam hayallerine serin, serin eser yeller.
Bu sevdayı alıp gitme benden, alıp götürme buralardan, hasretinle yorgunum
Kimsesiz kalır türkülerim, körpe bir dal gibi koparma sevinçlerimi yüreğimden.
Toprağına yüz sürdüğüm, taşlarına ismimi yazdığım yerler mih gibi aklımdasın
Bir gün gelir bir demet kır çiçekleri ile karşılar beni hasretle benim köyüm

Nevzat İncedere

Benim Mukadderatım

Mukadderatım yaşayacaklarımı ömrüme yazdı
Bir elinde fırçası, bir elinde kalemi ferman gibi
Yazdı bütün elemelerin hiç aklıma gelmeyenlerini
Hep benim tarafıma yazdı sefilliğin ayrıntılarını
Yokluğu, yoksulluğu çaresiz kalışlarımı, acılarımı

Kader ne zaman eline geçse fırça boyası bana çizerdi
Kimsesizliğin resmini Victor Hugo dan enstantaneler
Suratıma, hayatıma, nefes alışlarıma yudum, yudum
Çilenin detaylarında unutmadı, en ufak ayrıntılarını
Yırtık lastiklerimi yazın yandığımı kışın donduğumu

Güneşten haritaya dönmüş yüzümdeki izleri çizdi
Yokluğun en lanet resimlerini koydu gözüm önüne
Güneşten rengi solmuş dirseği yırtık gömleğimi
Düğmesiz manşetlerin altında ellerimi çizip verdi
Toprakla haşır etti, yağurdu acılarla kıvrım, kıvrım

Bir melamet hırkası gibiydi yaşamak giydim eğnime
Tırnak etlerim pare, pare ayrılmış yara, bere içinde
Ayuçlarım çatlak, patlak içinde nasırla düçar olmuş
Beslenme bozukları silinmez bedenimizden bizim
Geçse de bin bir asır silinmez yarası geçmez acısı

Nevzat İncedere

Bıraktın Beni

Yalnız gecelerin ayazına adamıştım artık seni
Tuttuğum ellerin ısıtmıyordu artık ellerimi
Ben sana tutunmuşken bu kocaman boşlukta
Sen ayrılığın, acıların kucağına bıraktın beni

Kadehlere hayelini, hasetini doldurup içiyorum
Tüm alem huzuru seçiyor ben seni seçiyorum
Sensizliğin gömleği üşütse de bu bedenimi
Her gece yokluğunun yorganına sarınıyorum

Nevzat İncedere

Bilemezsin

Ben bedenimin göz yaşarımla ısladığı yerdeyim
İçimde hasret, hasretimde bir ateş, yanar içerden
kalbimin sessiz sedasız çığlıklarını dinlemekteyim
Şimdi her şeyin siyaha çaldığı bir renkтейim sen bilemezsin

Alev Alev yanarken benliğim sensizliğe üşümekteyim
Ferhat ile dağının arasında yazılan o eşsiz hikayedeyim
Ellerimde sıcaklık, sıcaklığımda kor gibi yanarım ben
Isındıkça suyum senli hayallerle erimekteyim sen bilemezsin

Bazılarında olduğu gibi sende kalp taşıyorsun elbet
Yalnızca kan mı pompalıyor, sende ki o zalim yürek
Ama insanca aşırıyor olmak için bazen duygu da gerek
Çölün ateşine serap diyorsan mecnunun halini sen bilemezsin

Nevzat İncedere

Bilinmez mi

09/03/2008

Bilinmez mi işvelerin nedeni sen söylemedikçe
Sevdalarla salınırsın salkım saçak pencerede
İhlamlar çiçek açardı karanfiller her yerde
Ayrılıkların sonu yokmuş gitme aşkın bahrında
Arzularım yarım kaldı ümitlerimde bu mevsimde

Hüzünle dalar gözlerim,hasretle beklerim yolunu
Dönüşü olmayan yollarına revan oldum yalın ayak
Belki görürüm ümidi var içimde hala seni bir sabah
Ümitlerim asılı kaldı revaklı pencerede nerdesin
Belki bir tebesümüne nail olurum bir bak nerdesin

Nevzat İncedere

Bir Gün

Bir gün belki bir gün değerlenir sensiz yanım
Kıymetini anlarsın bu tek taraflı sevmelerimin
Kıymetsiz bir kağıt gibi suratıma fırlattığın,
Aştı, sevdaydı karşılık beklemediğim yanım

Her şeye rağmen seni unutmuşum sol yanımda
Vurup, kırmaların, yerip, yormalarını unutmuşum
stne basarak geçtiğin yürüdüğün yol değildi
O sana adanmış yanımdı anlarsın belki bir gün

Nevzat İncedere

Bir Şehir Geçti İçimden

Hasreti acıları vurdum sırtıma dengim hasret doluydu bu gidişte
Bilmediğim bir yöne koyuldum gider yolum rayların üzerinde
Tasası vardı yüreğimde görecek yerlerin daha yaşım on iki
Bir şehir geçti içimden devasa görkemiyle içinde öksüz kaldım.

Umutlarım kocamandı dağlara eş tutardım yaşadığım topraklarda.
İrmaklarla yarış ederdim, kim tutardı beni esen rüzgarlı havalarda.
Ümitsizlik, gelecek kaygısı taşımadım korkularım yenikti cesarettime.
Bir şehir geçti içimden korkuları kabus gibi çöker üstüme her gece

Bir çok sebepleri vardı bu terki diyarların ardım sıra dizilmiş
Tek çivisi yoktu bu ülke nimetlerinden bu topraklara çakılmış
Yokluğun ve yoksulluğun penceresinden seyre daldık zamanı
Bir şehir geçti içimden azameti ile zamansız, mekansız kaldım

Nasip midir kocaman şehirde bir yığın insan içinde Yalnız kalmak
Reva mıdır bütün huzursuzlukların it gibi kovalaması insanları
Bütün ihanetler güneş gibi doğar üstümüze bu şehir de istikbale
Bir şehir geçti içimden ezası ile edep erkanım dan nasipsiz kaldım.

Nevzat İncedere

Bir Umut

Ufuklar da batmaya hazırlanan
Güneş gibi hissediyorum kendimi.
Okyanuslar söndüremedi beni
O kadar sıcak kor yığınıyım hala.

Karma karışık duygularla doluyum,
Ne bata biliyorum, ne çıka biliyorum su yüzüne
Hep orada kalabilsem iyiliklere kurgulanan
Kötülüklerin hesapları yapılmasa bir daha

Bir daha gelmesem lanet insanlar içine
Oracıkta öylece bekleyip orada kalabilsem
Esaretin bir umudu kalmasa yarınlara.
Bir umudu kalmasa şu insan denen faninin

Fitnesi, fesadı, ezası, cezası tüm yargıları
Biter mi şeytanın kini, söner mi cehennem ateşi,
Kötülerin karanlık emelleri dağılmasa yeryüzüne
Ben ve yeryüzü yeniden bulabilir miyiz huzuru

Nevzat İncedere

Biri Var

Biri var içimde öyle sıradan değil
Öyle biri sade nurdan sevimli işte;
Yokluğun da bile yanımda hissettiğim
Can verenim, kan verenim, kalp verenim
Hayalini gönül dünyama yansıtıp izlediğim
Aşkımı sılasına sürgün eylediğim biri

Bir var içimde kalp atışım da duyduğum;
Sevdikçe gönlüme yerleşen biri var
Gönül dünyamın, vuslatımın güneşi
Gözümde ki yansımanın asıl sahibi
Bana şah damarımdan yakın olan
Öyle biri var işte, öyle biri var tarifsiz

Nevzat İncedere

Biz aslında iki maviyiz

Biz aslında iki maviyiz biri gök biri deniz
İki devran arasındayız imtihandır yolumuz
Derya da yüzen biz yunusun karnında ki biz
Kara topraklara gömülse de naçiz bedenimiz
Gök yüzünde uçacak olan bir melektir ruhumuz

Biz aslında seninle yer yüzünde iki pervaneyiz
Bütün kederlerine, tasalarına boş vermişiz biz
Biz olsak da, olmasak da yaşananlar yaşanacak
Biz yanmasaydık geceler hep karanlık olacaktı
Biz dönüyoruz diye gündüz güneş güler insanlara

Aslında bu alemin varlık nedeni biz insanlarız
Var oluşumuzun yegane sebebidir bu devri alem
Olmasaydık hiç bir şeye anlam yazmazdı kalem
En büyük delilidir bilene Kur'an-ı Kerim son kelam
Ne yapsan ne yaşarsan imtihandır diyor vesselam

Nevzat İncedere

Biz Şehri Sevmedik

Biz şehri hiç sevmedik, umarsız insanlarını, tavırlarını
Biz köyü severdik, yemyeşil sevdasını dağların, ovaların.
Büyülü masaldır sevinçleri, büyümeyen çocuklar gibi.
Kuzuları olatmayı severdik, sevgi ile yayardık çayırlara.

Nimetler kutsal diye kınalı koçları Kurban etmeyi severdik
Bayramlarda ellerini öperdik, büyüklerimizin saygı ile
Onlar gözlerimizden öperdi el öpenlerin çok olsun diye.
Biz sabahları eken kalkmayı severdik tan yeri nasıl diye

Biz şehri sevmedik hiç tabiatın, şekillerini severdik
Karlı buzlu kışlarda karda yürümeyi severdik kıtır, kıtır
Evlere su taşımayı severdik annelere zahmet olmasın diye.
Çayırlarda kelebek gibi uçmayı severdik sevgiye kardeşliğe

Bir tabiat müzesinde hatırı sayılır aşkları ,iyilikleri severdik
Biz şehri sevmedik hiç kayıtsız kalışını insanların dostluklara
Geceleri kurt ulumalarının, uykusuzluğunu severdik
Huzursuz bebelerine ninni söyleyen anneleri severdik

Kapılarını ardına kadar açık bırakıp giden komşularımızı
Komşuluk ilişkilerini severdik, helalinden yapılan ikramları
Biz şehri hiç sevmedik, boyalı asfaltlarını, beton yollarını
Yalın ayaklı çocukların dizlerinde ki yaralarını severdik

Çimenler üstünde oynadığımız bitmeyen oyunları sevdi
Kutsal bir yanı vardı, yaşamın güneşle doğup bizi saran
Bunun için hakkımız helaldir doğduğumuz topraklara
Biz şehri hiç sevmedik bizlere tepeden bakan yapılarını

Nevzat İncedere

Bizim Köyümüz

Taşdandır üstü toprakdan evlerimiz
Bafra içerdi ağalarımız beylerimiz
Azdı ama herkese yeterdi ektiklerimiz
Meyer ne bereketliymiş bizim köyümüz

Çifte gider, ekin eker, biçin biçerdik
Berrak bulaklarından sular içerdik
Gönül gözü ile modyamlık ederdik
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz

Yaz olunca yaylalara giderdik
Bin bir çiçek üstüne örtü sererdik
Kaynamış kaymağı, neziyi yerdik
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz

Düz çayırlar üzerin de harman döverdik
İnek, koyun, kuzu gelir sağın sağardık
Otu, samanı, tezeği evler önüne yığardık
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz.

Güz gelince yaylalardan inerdik
Mahsüller toplanmıştır tarladan
Koç katılır Yün satılır kilim yapılır
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz

Sonbahar da kesilirdi kazlarımız.
İkram ederlerdi gelinlerimiz kızlarımız
Sohbet odalarında sabri ozanımız
Terif derdi şenlenirdi gönlümüz
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz

Nevzat İncedere

Bizim Memleket

Memleket, memleket illa bizim memleket,
Ellerim yüzüm de özlemim de memleket
Hayalim de sen varsın iki gözüm memleket,
Dilim iki kelam etse, biri ah çeker biri memleket.

Memleket, memleket elim memleket
Dağlarında lale bahçede gülüm memleket
Hayalim de düğün nazlı gelin memleket
Ruhum zılgıt çeker gönlüm memleket

Nevzat İncedere

Canım İstemiyor

Dosta doğru gidesim var ama yol hazan
Canım bir dost ister bir muhabbet bazen
Gönül dergahında hasbihal olsaydı şu an
Nahoşluk var bedende hiç canım istemiyor

***

Kimi anarsın an nafile uzaktır mesafeler
Kimi seveceksen sev sen canı gönülden
Herkesi seviyorum diyesim var içimden
Öyle yılgınım ki şimdi hiç canım istemiyor

***

Vakit çok geç gün akşam vakti
Zaman avuçlarıma hasret bıraktı
Çıkıp gitsem diyorum bir gece vakti
Öyle yorgunum ki hiç canım istemiyor.

Nevzat İncedere

Çekilin

Bırakın dağlarda kurda, kuşa eş olmayı
Özünüze dönün insanlığınıza çekilin
Bırakın bir ihanet için heba, leş olmayı
Varsa mukaddesatınız uğruna dine çekilin

Dökseler de önünüze dünya kadar ziyneti
Bırakın aklınıza giren bu nihayetsiz zilleti
Her yerde, her makamda Türk, Kürt milleti
Bırakın işlediğiniz bunca cinayeti çekilin

Bu topraklar uğruna gösterdik dünyaya zaferi
Çanakkale de şehit lazı, çerkezi, kürdü, acem milleti
Göze aldık bu vatan uğruna tereddütsüz cenneti
Kıymayın kadın, çoluk, çocuğa vicdanınıza çekin

Dolanmayın nafîle bu ülkede dağı toprağı taşı
İstemeyiz sizden ne merhamet ne de göz yaşı
Bırakın sulh içinde yaşasınlar Türk, Kürt kardeşi
Eğer kalmış ise insanlığınız bir nebze ona çekilin

Nevzat İncedere

Çocuklar

Avuçlarım da bir tutam umutla kala kaldım
Karmaşık düşüncelerimin çemberinde ben
Bir çocuk baba şefkatiyle güler yüzüme
Geleceğin umutla bakışları gülüşlerinde

Gözlerinde ağarmış saçlarımın silueti görünür
Beraber dökülürler yollara dilinde nağmelerle
Ellerinde kır çiçekleri dilinde mutluluk şarkıları
Yüzlerinde tebessümle karşılar çocuklar bizi

Filizlenir yedi verenler gönül bahçelerinde
Yeniden gördüğüm bütün körpe gönüllerinde.
Bir anne şefkatiyle okşar saçlarımı usulca
Çocukların hoş nefesi akşamın esintilerinde

Fırtınası koparken duygularımın yüreğimde
Telaşı vardı birilerinin körpecik yüreklerinde
Geçip gitmişti zaman ömür merhalesinden
Umutlara tanık olmuştu zaman ve çocuklar

Nevzat İncedere

Çok Ararsın Beni

08/03/2021

Ne halim varsa hakka ayan dayan be ömrüm dayan
Benle geçirdiği günü çile sayan behey vefasız
Bir gün çeker giderim bu alemde yerim yok benim
İstemem gelme mezarımın başına çok ararsın beni

Senin olsun bağım bahçem senin olsun çil, çil akçem
Nerde evim nerde barkım, terse döndü ömür çarkım
Eller gibi geldim gittim yok kimselerden bir farkım
Çekerim elim ayağım gelip gidenlere sorarsın beni

Kapılmışsın bir tufana senin olsun yalan dünya
Ararsın elbet o günleri sanırsın ki gördüm rüya
Yar olmaz bu dünya sana ettiklerin kalır sanma
Dönülmez yola giderim sen rüyada görürsün beni

Nevzat İncedere

Derlermiş

Kulaktan duyduklarım zehirler beni
Tahamül temelimi yıktı bu zaman
Haleti ruhaniyem yorgundur aman
Cihanda âdeme bi gam olmaz derlermiş

Zordur bu devirde nefes almak yaşamak yani
Vazgeçme şiarından zor olsa da incitme teni
Koru hırpalanmasın mahsumun,mazlumun canı
Haklı,haksıza galip gelir bir gün onu üter derlermiş

Elbette ki bu âlemin mucizesi biz insanlarız
Kalıcı olmadığımız halde kalıcı hatalar işleriz
Rahman bazen vermiyerekte iyilik edermiş
Keder Mevlâ'nın, bize gösterdiği kamçı derlermiş

Sevgisiz gönüllerin toprağı çatlattığı bu devirde
Avuçlarımızı dua edercesine açsak gök yüzüne
Nefsini ebedi sürgüne gönderenlerden olsak biz
Takvası olanlar gönülünde ki hüznü gizler derlermiş.

Nevzat İncedere

Deyişler

Göze de ördek yüzer göze de
sana kurban olayım,
Sana bakan göze de

Göz eder yar karşıdan göz eder
Düşmeyelim el dilene
Alem duyar söz eder

Bağa girdim üzüm var
Gözlerin de gözüm var
Dur bir kelam edelim
Sana bir çif sözüm var

Ayvanın irisine
Vurgunum birisine
Seni sevdim alırım
Karışmam gerisine

Nevzat İncedere

Dinime Kinin

Hacıya, Hocaya, kura'na uzuyor dilin,
Ne kadar çok büyükmüş dinime kinin
Konuş ey mevta öt hadi kesildi mi dilin
Çağır kurtarsın seni o çok sevdiklerin

Hani dindarım diyen sence yobazdı
İslamı savunana eza her zulüm azdı
O çok sevdiklerin sana bir çukur kazdı
Çağır kurtarsın seni o çok sevdiklerin

Şeytana satmışsın bak güzel dinin
Börtü böcek ile dolacak tüm iliklerin
Kabir azabıyla sızlar gör kemiklerin
Çağır kurtarsın seni o çok sevdiklerin

Nevzat İncedere

Diyemiyorum

Aç doğdum açlar elinde, varlık alemine
Bir garip hal var dolanır dilime diyemiyorum.
İstemedim dünyada ne serveti ne varı
Taşımaz cılız bedenim çok mülkü biliyorum.

Karun'un da kalmadı bu alemde serveti
Bak varlığının ne eseri var ne asil rengi,
Saraylarının Kubbesinden görünür güneş.
Kiminin sütunu kalmış, kiminin emaresi

Hiç bir şey kalıcı değil belli, gideceğiz
Sevgi fukarası servet kölesi olanlar var
Şan, şöhret mülkün uşaklığının hazin sonu.
Bu alem bakabildiğimiz kadar bir pencere

Görüyorum, biliyorum ama diyemiyorum.
Benim tek mirasım yokluk ve yoksulluk,
Kim demiş olmazmış yokluğun mirası,
Taaa büyük babamdan kalma yoksulluk.

Bu dünyada tek nasibimiz iki lokma bir hırka.
Sırtı pak karnı tok var mı da söyleyemiyorum
Daha nice halleri var toplumun, tüm insanların
Görüyorum dolanır dilime ama, diyemiyorum.

Nevzat İncedere

Doğruyol Köyü

Eğrikarın, karkalanın,
Doğruyol'dur adı çalanın
Mor menekşeli dağların
Sende saklı doğruyolum
***

Serin suları yaylanın
O taşlı, tozlu yolların
Mesut, bahtiyar kulların
Yurdu olan doğruyolum
***

Arpa, buğday biçer elleri
Topraga karışan terleri
Türküler söyleyen dilleri
Seni söyler doğruyolum
***

Ne şiirler, ne resimler
Seni tarif edemezler
Dört mevsim tüm güzellikler
Sen de yaşar doğruyolum
***

Şair doğar sende doğan
Mecnun olur uzak kalan
Ozanlara ilham olan
Sevda sende doğruyolum
***

NEVZAT'ım der biçareyim
Gurbet bırakmaz geleyim
Hayeline yüz süreyim
Sen de ölem doğruyolum.

Nevzat İncedere

Doğruyol Köyüm

03 / 29 /2008

Geçmişim, geleceğim secerem sensin
Ölüm döşeginde olsam dileğim sensin
Erenler yurdusun seccadem sensin
Ben sana sevdalı. Doğruyol köyüm

Nasip mi acaba bir daha görmek
Taşına toprağna yüzümü sürmek
Şahadet olurdu yolunda ölmek
özlemişim seni. Doğruyol köyüm

Serhat ucunda şahin kaledir
Acımasız kışı var gör ne beladır
Sevdası gönlümde o kerbaladır
Od salar içime. Doğruyol köyüm

İnadına doğmuş inadına yaşarız
Hasreti içimde konu komşumuz
Bir inatdır uğruna var oluşumuz
Toprağına hasret. Doğruyol köyüm

Kilimlerde nakış ilme ilme sevdamız
Karına, kışına inat güler yüzümüz
Doğunun kalbidir çıldır gölümüz
Kovanda balımsın. Doğruyol köyüm

Nevzat İncedere

Doğruyol Sevdası

12 / 04 /2008

Doğruyol sevdası serindedir sevenin
Sanırsın gül bahçesidir bu çevrelerin
Görenleri mest eder güzelliği yaylanın
Doğruyol bir incisidir arpaçay ilçesinin

Siz yazına aşık olsanız gelin gezelim
Ben toprağına aşık oldum bu yerlerin
Sen aşık ol vur sazının teline gazelin
Ben gölüne, güllerin sevdalı gezerim

Siz mecnun'u olun sevdasına güzelin
Ben bur yerlerin hayali ile gezerim
Sende yar sevdası var bende sılanın
Sevdalıyım taşına toprağına doğruyol'un

Nevzat İncedere

Doğruyol'da Bahar

Mevsim bir gün binbir kardelen çiçeklerini sunar bahara
Bir nefes serinlik, yüreklerde yaşam sevinci,ve sıcaklığı.
Ağaçlara bir öpücük kondurur kuşlar ötüşürler dallar da
Seher yeli bir annenin parmakları gibi okşar usulca saçlarımızı
Bir bukle gün ışığı dolar içimize, bir tutam sevinç doğruyol'da

Ne zaman bahar gelse sevinci yaşar kırlar, ovalar, dağlar yeşil.
Çocuklar umudu kucaklar bir yanımızda; bir yanımız da sevdalar
Kanat çırpır çocuksu gülüşlerimiz, aklımda kalan mutluluklar.
Çiçekler, kelebekler sevinci yaşar, sevdalar yeşillenir gönüllerde
Aydınlık dört bir taraf, gürül, gürül akar dereler şimdi doğruyol'da.

Hayat gibi kaynar bir dağında pınarlar,bir dağında hala kar var
Alıp götürür duygularımızı dağların ötesine, serin esen rüzgarlar...
Gölün mavisinden,bulutların beyazından düşen bir damla su gibi
Ne zaman bahar gelse burcu,burcu çiçek kokar kırların,yaylaların
Sen bu dağların dilinde sevda türküsüsün bahar yüzlü,doğruyol'um

Ne zaman aklıma gelsen beyaz güvercinler kanat çırpır semalarında;
Ben hasretinin yorgunuyum yanık türküler söylüyorum senin sevdana
Rüzgarlar estikçe kokunu getirmez mi bu uzak diyarlara doğruyol'um
Sen gülüşünde baharın ilk yeşilini, göğün uçuk mavisini taşıyorsun.
Misk-i amber kokar dağların,ovaların sen bize armağansın doğruyol'um

Nevzat İncedere

Doğunun İncisi Doğruiol Köyü

Nereye baksam rasladım izime
Sabahın ilk güneşi doğardı yüzüme
Yer yüzünde cennet olmuşsun gözüme
Doğunun incisi doğruiol köyüm

Koyun kuzu gönderdim dağın düzünde
Binbir çiçek gül açardı baharında yazında
Bir garip hüznün şimdi gönül gözümde
Doğunun incisi doğruiol köyüm

Başımı döndürürdü tabiatın dokun
Burnumda tütüyor floran, kokun
Senden mutlu idi aşım, neslim, ırkım
Doğunun incisi doğruiol köyüm

Nevzat İncedere

Dokunsan Uyanacağım

19-04-1972

Arzularımı bıraktım bir kenara bir sevda çıkmazındayım
Sana olan özlemlerin kıvamında hasret kokar rüzgarlar
Bir ses, bir heves, tırtıl evresinden uyanan bir kelebek gibi
Senin ekseninde döner dünyam dokunsan uyanacağım

Sana ulaşmanın yolu yine senden geçer diyor hislerim
Karışık duyguların tufanında kayboldum çözemiyorum
Bir peri masalına yatmış bu naçiz hane zavallı gönlüm
Bu ne biçim sevdadır beni bitiren dokunsan uyanacağım

Her geceye, her gündüze, her saate sen diye bakıyorum
Bir umut, var içimde tutsan ellerimden bulacağım yolunu
Ben seni sensizliğin girdabında kayıp etmiş durumdayım
Yokluğunun kabuslarına yatmışım dokunsan uyanacağım

Nevzat İncedere

Dosta Nasihat

Dinledin öğüdü bizden ozan sen
Ettiğin yeminleri geri bozan sen
Hepimize methiye,övgü yazan sen
Gelmiş din sözümüzle,geri bize sen.
***

Aldığın kararları oku nutuk et.
Kırma gönülleri herkesle dostluk et
Yakışmaz yiğide hile husumet
Geldin mi sözümüzle dize nihayet.
***

Gittiğinde bitti sanma sözümüz
Sen bize kardeşsin iki gözümüz.
Sevene,sevmeyene göler yüzümüz.
Gel mevlana kapısı gibi açık kapımız.
***

Kimsenin halinden anlamaz kimse
Sen bu sözlerden çıkarsan hisse
Görüşeceğiz seninle yine nasipse
Geldiğine razı olursa kırdığın kimse
***

Kırgınlıklar sonunda olurmuş vuslat
Tanımam bilmem olmam avukat
Bu dediğim olmasa istişareye yat
Geldiğini bize bildir bir pusula at.

Nevzat İncedere

Dua

Alemde Halik, suda balık
Kainat da bütün varlık
Bir görsen gökyüzünü
Ne kadar kalabalık.

Havada nem, rızada dem
Arza da nur dilde sur ur
Hak sırrına erenler
Ne kadar mağrur

Ay aydınlık, güneş kızın
Sen olmadan dünyada
Ayrılmış bütün rızkın.
Rızkından olmasın kaygın

Sağlam olsun itikadın.
Bir alem düşün sanki rüya
Belki de kurtuluş undur,
Yaptığın son bir dua.

Nevzat İncedere

Duvarda ki Resmin

Ben duvarda asılı resminin masum gülüşüne alıştım
Zaman ve mesafeler insanı nelere alıştırmıyor ki
Mevsimlerin dönmesine alıştım nice yıllar geçti bak
Bir tek senin yokluğuna alışamadım buruk bu yürek
Bir tek seni unutamadım zamanla acılarına alıştım

Yokluğunun ağırlığı yüreğime çöreklenmiş ona da alıştım
Hasretin hiç bu kadar büyümemişti yaş oldun gözlerim de
Her göz yaşı kaybetmek değildir dayanmaktır yokluğuna
Her gün başka bir umutla bakıyorum yollarına ona alıştım
Sen beni yola çıkarıp yarı yolda bıraktığını da unutmadım

Alışkanlıklar öldürmez diyorlar insanı bende ölmedim
Ama benim sensiz yaşadığımı kimler kanıtlayabilir ki
Kanmıyor bu gönlüm senin gittiğine böyle avunuyorum
Sana son bir sözüm var ey sevgili bu sevdam sana ait
Ben seni çok sevdim beni unut ama sakın bunu unutma

Nevzat İncedere

Düş Denizi

25-04-1973

Düşlerim hiç bu kadar karanlık olmamıştı
Karabasan gibi kümelenir üzerime geceler.
Acılar yüreğimi hırpalıyor gece yarılarında.
Sensiz hiç bu kadar çaresiz kalmamıştım.

Sabahlar olsun diye amansız takiplere çıkıyorum.
Ne senden vazgeçebiliyorum nede düşlerinden.
Umudun ağıtları düğümliyor yüreğime ağlıyorum.
Ne senden vazgeçebiliyorum ne kabusların bitiyor.

Korkularını büyütüyorum içimde ki sensizliğin.
Düşlerine değil ben sensizliğin kabusuna yatıyorum.
Sensiz geceleri bitirmek na kadar zor biliyor musun
Sana gitme diyemedim gözlerine baka kaldım çaresizce.

Nevzat İncedere

Düşün

Ne gelirse eline azımsama lütuf edeni düşün
Bir damla su deme yücut bulan bedeni düşün
Hayatının anlam ışığı olan gören dideni düşün
Balçık idin varlık veren seni halk edeni düşün
Ölmek felaket değildir, yok olmaksı hiç değil

Öldükten sonra başına gelecek olanı düşün
Bastığın yere dikkat toprak diye küçümseme
Ondan sana çıkan, halk edilen rızkını düşün
Kara toprak diye yerme çıkan renkleri düşün
Gelen gider sanma yoktan var edeni düşün.

Nevzat İncedere

Düşürdü Hayat

Gün geçti devir, devran değişti
Bel büküldü zaman mekan değişti
Kimse sormaz halin vaktin ne içti
Beni yere, yatağa düşürdü hayat

Altmış yıldır ata idim er idim
Her dilde her gönülde ser idim
Taştan gayri ne verseler yeridim
Bir çare hallere düşürdü hayat

Gençliğim yiğitliğim dillerdeydi
Serzenişim yıldırımında, yeldeydi
Göze mi geldim, nazar mı değdi
Yedi genç ömrümü tüketti hayat

Biri yüzün çevirse baksa yüzüme
Biri duysa beni cevap verse sözüme
Kendim gelmedim ki gitsem öz, özüme
Kabire erken girmeyi özletti hayat

Nevzat İncedere

Eski Diye

23 / 04 / 2021

Eski diye kimsenin yüzüne bakmadığı şeyler neyse
Şimdi herkesin dilinde aynı söylem eskiyi arar olduk
Büyüklerimiz de otorite, birde saygın törelerimiz vardı
Sevgiyi, saygıyı, hoşgörüyü, bu zamanda arar olduk

Komşularımız zaman geçirdiğimiz arkadaşlarımız
Birin sevincinde sevinç acısında acıyan yanımız
Sevinç göz yaşından ıslanan işlemeli mendillerimiz
Şimdi insani yanımızı öteleyen ıslak mendilimiz var

Gittiği yere renk katan rehber insanlarımız vardı
Şimdi gittiği yerin rengini alan insanlarımız var
Eskiden küçükler büyüklerin yanında huzur bulurlardı
Şimdi etrafımızda ki gençler bizlere kusur buluyorlar

Eskiden rahat yaşam yoktu ama her yerde huzur vardı
Sufilikte hakikat mertebesindeydi edep ve erkanımız
Yalan dünya derdik varlıktan yoktu fazla beklentimiz
Şimdi sanal dünyamız var ömürden, ömür tükettiğimiz

Nevzat İncedere

Eski İstanbul

Havada bulut gönüllerde umut
Tepside çay masamda simit
Denizde martılar çığlık, çığığa
Ne sen eski İstanbul sun ne ben eski ben

Nadide güzelliğın var baharda yazda
Hoş salınır gemilerin küpeştesi boğazda
Yalıların ışıkları yakamozlar göz kırpar
Ne sen eski İstanbul sun ne ben eski ben

Varoşlar gökdelene dönüştü birer, birer
Ben bir garip Orhan veli çok şey değışti
Ey koca yürekli şair, sen gittin gideli
Ne sen eski İstanbul sun ne ben eski ben

Nevzat İncedere

Eskiden Su Küçüğündü

Eskiden su küçüğün, söz büyüğündü
İnsanlar onurlu yaşatmak için ölürdü
Ne olursa olsun itimat edilirdi devlete
Particilik yoktu, toplum yasaları vardı

Bu zamanlardan daha çok yoksuldu insanlar
Ama kimse bu kadar sıradan böyle ucuz değildi
Karaktersiz pislikleri o zaman da sevmezdik.
Biz o zamanlarda kötülerle iyi geçinmezdik

Dağ gibi hayallerimiz vardı, umutsuz anlarımızda bile
Yıldızları indiremezsek hayatımızı yıldızlara taşırdık
Yoksul bir mahallenin, haylaz çocuklarıydık bizler
Çoban değneklerimizi at yapar bahtımıza sürerdik.

Kapılara kilit vurulmazdı, pencereler kardeş bakardı
Dağlar gibi odaları vardı kalbimizin, kelebekler uçardı
O devirde bilinen mevzu yoksulluk vardı hayat zordu
Namuslu insanlar için, hayat hiç kolay olmamıştır ki

Ülkemizin bu hale geleceğini hayal bile edemezdik.
Şimdi kendinden geçenler, her şeye isyan, inkar var
İnsan olmaya yakışmak varken, puşt olmayı seçenler
İnsan ölürken, bile canım birileri eksildi diyenler var

Nevzat İncedere

Ferman mı Kaldı

Sevgiler salınır gönül bahçemde,
Uzanıp dermeye mecalmı kaldı.?
Mesafeler koydu dosta hasreti,
Dost yüzün görmeye deraanmı kaldı.?

***

Bir sevda yoluna diktim fidanı,
Gönül sevdiğini çektimi canı.
Mecnuna çevirir sevda insanı
Onun dinleyeceği fermanmı kaldı.?

Nevzat İncedere

Filistin

Filistin nedir bilir misiniz siz filistin
İşte burasıdır yüreğimin yanan ucu.
Yüreğimde hissettiğim derin acı filistin
Bir yara var bağrımda kanar içerden, içerden
Bir yanda yüreğim, yanar bir yanda filistin
Filistin Acıdır flistin akan gözyaşı sel gibi
Vahşetin resmidir filistin, flistin akan kan.
Yere düşen candır filistin. toprağı çiğnenen
Filistindir yanan ateşin, tüten dumanı filistin

Filistin neredir bilirmisiniz siz filistin
İşte burasıdır bastığımız toprak vatan
Anadolu' dan ırak nebiler yurdu filistin
Örselenen ata yurdumuzun adıdır flistin
Kutsaldır flistin Resülden bizlere armağan
Flistin dindir flistin vijdan namustur flistin
Ayaklar altına alınan, evleri yıkılan flistin.
Her zulümün adıdır filistin bilirmisiniz.

Siz hiç filistinde çocuk oldunuz mu
Siz hiç filistinli çocuk gördünüz mü
Toprağı gömülen taze fidandır filistinde çocuk
Kimisi daha bir yaşında kimisi iki bucuk
Filistin'de körpe dalları budanan fidandır çocuk
Ölümün aynasıdır yüzümüze yansıyan her gün
Filistin'de insan olmak filistin'de çocuk olmak
İnsanlığın bittiği ifadedir, yüzlerinde ki ifade

Nevzat İncedere

Göç Kervanlarım

Kervanın katarına kattım kendi mi
Nice bilinmezlere gider olmuşum.
Bir tatlı söz bir gülen yüzmüş meğer
Beni bu topraklara bağlayan şeyler

Arkam sıra baka kalmışlarım var benim
Çaresiz gideceğim yollar beni çağırır
Gözler bakar durur arkada kala kalmış
Arzuları ümitleri elinden alınmış gibi

Yine dizi, dizi, dizilmiş kervanım
Yüklenmiş eşyalar beni bekliyor.
Her birinde hüzün her birinde ayrılık
Kederleri denk edip vurdum sırtıma

Dengim hasret, dengim özlem, dengim ayrılık
Bütün duygularım, benliğim acılara dek olmuş
Ben konar göçer bulmuşum naçiz bedenimi
Devran döner ben bu aleme seyyah olmuşum

Nevzat İncedere

Göl Kenarında

Göl kenarında oyalanırken görürdüm arkadaşlarımı,
Kaptanı olmuşum hayalimdeki yelkenin gizlice
Bir gün gidecektim biliyordum bilmediğim yerlere,
Er yada geç bir de hasret katacaktım kederime

Gülemedim hiç yaşarken çocukluk yıllarımda.
Haberini yok kimsenin benim varlığımdan o köyde
Haberini yok annemin sağ yanağımdaki gamzeden
Ve bilmezdim başkalarının hayatında ki renkliliği

Güveniyordum varlığına hayalimde ki yelkenlinin
Ne olursa, olsun gidecektim iskelesiz o göl kenarından
Güveniyordum ben sevgimize beni terk etmeyecekti.
Bu yüzden haberi yoktur babamın orayı terk ettiğimden.

Sıralanmış büyük kayalar vardı kenarında yıkandığım.
Miski amber kokan çiçekler vardı, üstüne uzandığım.
Yakamozlar parlar, dalgalar fısıldaşırdu kıyılarında gölün
Tam o saatlerde geçmekte olan meltemler huzur getirirdi.

Annesinin dizleri dibinden ayrılmayan uslu bir çocuk gibiydim.
Ama martı olup uçmak geçirdi yüreğimden ufuklarına ülkemin.
Hiç bir fırsat vermedi ömrümden geçen yıllar bana
İki arkadaş oturamadık doyasıya kapının eşliğinde.

Kendi başıma zor sığıyorum kalan zamana
Sıkışmış çekmece gibiyim açılmıyorum sana...
Yüreğime sığmadı memleketimin sevdası
O yüreğimden dağlar kadar yüce ve büyüktü

Nevzat İncedere

Göresim Gelir

Bulutların resmi yansırken göle
Bülbül feryadından gül gelse dile
Şen elinde bakraçlarla inerken suya
Üstünde yürüdüğü yol olasım gelir

Akşam karanlığı çökerken ovaya
Diller çözülür eller açılınca duaya
Doğada kurtlar, kuşlar dalar uykuya
Baş koyup yattığın yastık olasım gelir

Yüce dağlar başına çökünce duman
Ahır zaman yaklaşırsa kalmasa zaman
Seni görmek için elimde olsa argüman
Son bir kez olsa dahi seni göresim gelir

Nevzat İncedere

Göz Yaşların

02/11/1992

İncilenen o göz yaşların.
Süzülür yağmur tanesi gibi...
Gül yanaklarından aşağı
Ağtlar taçlanmış saçlarına

Göğsünde kenetlenmiş ellerin
Yıkılmış tüm ümitlerin çaresiz,
Dokunma yaram çiban der gibi.
Ezeli dinmemiş yüreğinin acısı,

Bir vefasızlık ağıdı yakar duruşun.
Acıların tadı yakar dilini anlatırsan.
Gözlerinden okunur geçmişin acısı.
Bir sevgisizlik abidesi gibi durursun

Nevzat İncedere

Gözden Düşürdün

Bir bedende iki candık bu yola baş koyarken
Kanayan yanlarımı sargı bezi gibi sarardın ya
Hayat hırpalayıp dostlarım acıtırken canımı
Tutduğum dalım idin sen halden düşürdün

Silmişken sevdiklerim gönül defterinden tek, tek
Bir tebessümün tüm sevgilere manidardı simanda
Kuş gibi çırpınırken varlığının hayaline yeryüzünde
Zamansız gidişlerinin hasreti beni ferden düşürdü

Gülüşlerin güneş gibi aydınlatırdı sırça dünyamı
Sana yeşillendim ben tomurcuklarım çiçek açardı
Mevsimler karışmıştı sanki, ömrüm hep bahardı
Senin fitne fesat düşüncelerin beni dilden düşürdü

Açma derdim derin benim, dermanımı sen bilemezsin
Ömrüm dört duvar arası, hangi bir yanıma dayansam
Hep yalan duymuşum ne zaman konuştuğun duysam
Diyecek sözüm kalmadı daha beni yüzden düşürdün

Oturdum gecenin gümüş hilalli ayazlı soğuk mehtabına
Yakamozlar yaprak, yaprak açılır sahilde ahbabı geceye
Anlamaya, manalar yüklemeye koyuldum bu bilmeceye
Takatim tükendi seni çözemedim beni gözden düşürdün

Nevzat İncedere

Gurbet Bize Yazıldı

Hani diller anlatır ya sevgiyi, sevmeyi doya, doya içten.
Gönüllere düşen bir nükte iki satır, iki hece
anlatırsın hasret kokar, buram, buram
Gittiğin yerlere iz düşer gönül telinden,
Arada uzunır yollar mesafeler uzak.

Yıllar gibi hasret çektirir, yaşadığımız günler.
Bir bakarsın hasret sen, ben hasret olmuşum,
Anarsın için sızlar, görmek istersin gönlün
Öyle imkansızlıklar girer ki araya bilemezsin

Olanaklar set olur aşamaz sın o duvarlardan,
işte o zaman zordur hasrete dayanmak,
Zordur dostu görmek anılarda dolaşır hayelleri
Doğanın kanunumu bizlerin kaderimi bilmiyorum
İçimde bu burukluk varken, gönülden gülemiyorum

Aklımda oldukça sevenlerim hasretle eriyorum
Vuslatı olur mu bütün bu ayrılıkların akıbeti meçhul,
Meçhule yazılmış bütün kavuşmaların sonu,
Yarın ne getirir bizlere bilinmez gurbet bize yazıldı.

Nevzat İncedere

Gül Yüzlü Yardan

08 / 04 / 2008

Yine haber aldım yardan yarenden
Bekletme yolları gel diye yazmış
Hep seni düşünürüm seni özlerim
Geçmiyor hasretle sensiz günlerim
Halim aslıdan beter bil diye yazmış

Yastığım diken oldu batır yüzüme
Uykuyu haram ettim artık gözüme
Döner dolanır bakarım o resmine
Hasretin maksadını yitirdi özümde
İsmin ezberim oldu sen diye yazmış

Bu ayrılık maksadını aştı benliğimde
Ben beni bilemez oldum günden güne
Söz geçiremez oldum deli gönlüme
Gül yüzün hoş sözün duyamaz oldum
Tahammül kalmadı gel diye yazmış

Nevzat İncedere

Güzel İnsan

Anladım güzel insanım ben
Huyum, soyum, karakterim
Bunu ifade etmek değildi niyetim aslında
Çekememezlik, hiç geçmedi fikrimden.
İhanet, riya hiç yol yoldaşı olmadık
Güzel insanım ben güzel...

Kanaatkar, mütevaziyim ben
Hasetle hiç bir akrabalığım yok
Her duruma tebessüm etmişimdir
Onurum gururumdan dağlar kadar yüksek.
Caka yapmasını hiç beceremedim
Ama yine de güzel insanım ben güzel...

Kıskançlıklarım olmuştur tabi, bende insanım
Yaratılanı yaradan için seveni çok kıskanmışımdır.
Alçak gönüllü en sar olanları kıskanırım
Ama yine de güzel insanım ben güzel...

Haksızlığı hak nasip etmedi bana hamd olsun
Hep terazinin iki kefesi gibi olmaktı amelim.
Biraz geçimsiz bir karakterim var benim
Kavgayı, dedikoduyu, yalanı hiç sevmedim
Ama yine de güzel insanım ben güzel...

Nevzat İncedere

Hamt Olsun

Ben bir faniyim can içinde bir canım
Benliğin tükendiği bir candan yerdeyim
Şimdi ömür denilen bir patika yoldayım
Hak yoluna can verenlere selam olsun

Lisan yanlış olursa, ruh bedenden incinir
Özün arif sözün hak söyleyişin zarif olsun
Yüreğin sevgi dolu dilin tatlı olsun ey insan
Gönüllere sevgi veren hakka hamt olsun

Kimi güler ırkına ademden değil sanırsın melek
İnsana, insan diye bakan gerek kar değil sövmek
Yük diye taşıma zihninde nifakı güruha ne gerek
Haklının hesap soracağı o gün gelir ant olsun

Nevzat İncedere

Hasretin miras kaldı

Hep hüzünlü türküler vardı dilinde, hasret kokan
Bir gün görmesem o günü ömürden saymam diyordun
Saydıkların hesabımıza kar olarak mı işlendi san ki?
Asıl saymadıklarının hesabı bitirdi bizi biliyormusun

Arada hasret üzerine yazılmış öyküler anlatırdın bana
Sonra derinden bir ah çekerdin ya işte böyle imiş derdin
Aşka, sevdaya değildi, söylediklerin sanki vatana methiye
Kurduğumuz hayallerin sonunda ne yurdumuz oldu ne yuvamız

Nice hayallere dalmıştık, nice umutlara bel bağlamıştık
Birileri bana hayat ne diye sorsa, hiç düşünmeden hayal derim
Tüm umutlarımızın arkasından bir bardak su serpeledim,
Kim bilir belki yeniden yeşerir umudu var hala içimde.

Umut tuz gibidir beslemez ama, damağa tat verir.
Ayrılık üzerinedir sözüm yazıp okurum senden sonra.
Hasretin miras kaldı bana gar dolabımın baş ucunda
Her sabah giyer yola koyulurum sana doğru gelmek için.

Nevzat İncedere

Hayal iŖte

Ben seni unutmadığım gibi sende unutmadın değil mi
Bütün bir mevsim senin döneceğin güne bekledim
Dönüşünün üzerine sayısız hayaller kurdum ümitle
Minik buselerle uyandırıp mehtabı gösterecektim

Güneşin doğuşuna beraber tanık olacaktık şafakta.
Beraber soluyacak tık sabahın ılık meltemlerini o gün.
Kır çiçeklerinin üzerine uzanıp, papatya falı bakacaktık.
Gün akşam olunca beraber seyredecektik ufuk çizgisini

Mutluluk besteleri yapacaktık senle beraber akşamları
Senin yokluğunda bir çok şeyi sevdim sana benzeyen.
Her şeyde senden bir anı, bir hatıra vardı her ne varsa
Hiç olmadık yerlerde aklıma düştün zamanlı zamansız.

Nevzat İncedere

Hayaldı Gerçek Oldu

Hiç bir şey eskisi gibi olmayacak dedin
İstiklalden, istikbale hep birlikte yürüdük
Gelişmeyi, bilimi, teknolojiyi, medeniyeti
Halka hizmet etmeyi makus talihi yenmeyi
Küllerinden doğmayı biz seninle yaşadık.

Önleri kesilince bir çok salvolar yedik
On beş temmuzda biz ihaneti önledik
Sende ışık görünce dik dur eğilme dedik
Tek millet, tek bayrak, tek devlet dedin
Vatan millet aşkını biz seninle yaşadık

Düşüncede merhamet, ahvalde lisan oldun
Tarihimizi onarıp, yeniden yazan oldun
Kültürümüzü yozlaştıran oyunu bozan oldun
Bizi en iyi temsil eden, en iyi yazan oldun
Örf ve adetlerimizi biz seninle yaşadık

Adem babanın torunu, fatihin yolundasın
Yol medeniyettir dedin sen dağları yol ettin
Marmara ray, Avrasya bir ucu Rumeli bir ucu Asya
İhya oldu sanayimiz milli yerli donanmamız
Hızlı trene, uçağa binmeyi biz seninle yaşadık

Dünya beşten büyüktür, oneminute dedin
Hadsizlere dur deyip sen haddini bildirdin
Çocukların, kadınların öldürüldüğü dünyada
Hiç kimse masum olamaz yüzlerine söyledin
Zalime, zulme karşı durmayı biz seninle yaşadık

Senden önce nice merhalelerden geçti bu devlet
Ne varlık vardı nede maharet her ilde başka rezalet
Yatsak rüyasına göremezdik böyle lider böyle hizmet
Sana konuşanların hepsi laf güzaf yok onlarda basiret
Böyle olurmuş lider böyle bir kudret hayaldi gerçek oldu

Nevzat İncedere

Hele Bir Sorsana

06 / 03 / 2021

Hele bir sorsana bana kardeşim
Hele sorsana bana nasılsın diye
Memleket gibiyim memleket gibi
Her yanım düşman her yanım çıyan

Yıllardır bedel öder şehit verir
Kan dökerim gam çekerim ben
Serhat boylarında nöbet tutan
Uyku diye göz kırpmayan erim ben

Hele bir sorsana bana kardeşim
Kim ne bilir ne sevdaya yanarım
Bir hilal üstünde yıldız gibiyim ben
Bayrak gibi titrer yüreğim yurduma

Ulu bir ovasında, yaren yaylasındayım
Bazen dağlar başında bir nöbetteyim
Kartal gibi dolanırım semalarda silanın
Yurdunu gözleyen şahin gibiyim ben

Nevzat İncedere

Her Sabah

Her sabah seni bulmak maksadıyla uyandım hayata.
Bütün çaresizliklerden ümit aldım gururuma, gelirsın dedim.
Bu beklēmelerim de bil ki sana asla kızmadım asla.
Bu arada bana yaptığın bir çok olumsuzlukları unuttum.

Buluşmamızda ki beklēmelerini unuttum kavgalarımızı.
Şenden sonra alışkanlıklarım da değiştı, birçok şeye alıştım.
Özlemlere alıştım,hasrete yokluklara alıştım kimsesizliğe
Çok sevdiklerimin yokluğuna alıştım,ölüm ilanlarına.

Nevzat İncedere

Hiçlik Nedir

"Seni hiçbir şey değilken yarattım!" (Meryem, 9)"
"Size ulaşan her nimet, Allah'tandır". (en-Nahl, 53)"

* * *

Hiç yokken süreli bir zamana var olunduk bu alemde
Ve bir gün belirli bir sebeple bile, bile yok olmak var
Bir deryaya nereden geldiğini bilmeyen balık misali
Bir gün yok olduğumuzda, o derya yine akacak elbet

Siz hiçliği yaşadınız mı bazen hiçbir nedeniniz yokken
Eğer yaşıyorsanız insan olmanın erdemindesiniz
Ama hiç bir şey nedensiz değildir benlik de, hiçlikte
Hiçlik Yaradan'ın yüceliği karşısında zerre olmamaktır

Yaradan sevmeseydi zaten var olamayacaktık elbet
Eğer birilerine sevgiyle bağlanmış iseniz hiç değilsiniz
Var olursunuz sebepsiz değil, anlam kazanmışsınızdır
Hiçlik kainatı çağırıştırır, evrenin sonsuzluğunu belki

Sonsuzluk bir geometri şeklidir, ama hangi şekli
Şeklini, formunu, formatını bilemediğimiz onca şey
Varlık, içinde varlık, zaman içinde hiç olmak gibi
İnsan yaratılışın yazımında ki en son noktadır.
Ölüm korku, ümitsizlik değildir yok olmak hiç değil

Nevzat İncedere

Hüzün

Hüznü sevmişim yaşarken hep hüznü
Bir tek Mevla ya dönmüşüm yüzümü
Acıları giymişim kaftan diye eğnime
El açmamışım aman diye merhametsize.

Elimde bir demet gül, yaprakları gençliğim
Tükendi takatim dost yolunda ararken vefayı
Sökmüşüm gergefimi, ilmek, ilmek düğüm, düğüm
Çektiğim gam kedermiş yaşadıklarım hüzün

Nevzat İncedere

Isınır mıyım

Sen bir bahar günü gül yüzüme anne mevsimler yenilensin
İki kalp iki gönül, iki gönül bir olunca mevsim çiçekler açar
Gül açsın gönüllerde geçmişe geleceğe en güzel vefa olur
Kapatma kapılarımızı aç kollarını güneş edasıyla sar sarmala
Örtme üstümü geceleri sen yanımdayken senin nefesin yeter

Korkma ben acılarıma umutlarıma sarılır kuzular gibi uyurum ki
Koynunda senin, koynunda gecenin yine ninniler söylersin belki
Bilmem ısınır mı damarlarımda akan kanım belki huzur bulurum
Isınır mıyım, bilmem hayata, yaşama, acılara kırılmış yanlarımıza
Isınır mıyım anne alışır mıyız sence bize bıraktığın yürek acılarına

Bir kalbimiz değil bir çok şeyimiz kırıldı hiç bir şeyimiz yok dedik
Biz hep zihnimizde ki kırıkların hesabını gönül hesabı yaptık anne
Bizi yetiştirirken düşen her damla terin cennette ırmak olsun sana
Sen benim yüzüme baktığında neremin acıdığını bilir misin anne
Bizim bedenimizin her yerinde senin kederlerin acısı var sızısı var

Öyle ince bir hüznün ki anne çivilenmiş sanki bu sahipsiz gönlüme
Eskiden en uzun yolumuz sana kadardı zamanla uzadı mesafeler
Yaptığımız yanlışlıklar sürgünümüz oldu dönülmez yollarımız kaldı
Gözünün yaşına kıyamadıkların senin göz yaşına sebep olanlardır
Göz yaşın cennet de sana Kevser ırmağı olsun sen yine gül anne

Nevzat İncedere

İçimdeki Sensizlik

29 /07 /1979

İçimden hep seni arayıp bulmak geliyor,
Önümde uzun bir yol var sana doğru.
Ruhumda hasret rüzgarları esiyor sensiz
İçimden bir ümit seni arayıp bulmak geliyor

Oysa bana çok yakınsın yüz, yüze
Yanı başımdasın çoğu zaman seninle
Ama yapayalnızım mutsuz ve dargın
Seni içimde ki mateme boğmak geliyor.

İçimde ki sensizliği gidermek istiyorum
Buz gibi suyu bir nefeste içer gibi
Hasretini içimden atmak istiyorum,
Ciğerlerimdeki sıkışan nefesi atmak gibi

Sen öyle bir diyarsın ki içimde
Ömür boyu arayıp bulamadığım
İçimde ki bu yer sensizliğin şehri,
İçimden seni kapı, kapı sormak geliyor.

Nevzat İncedere

İfşa Olmuşsun

Bir şua düştü siluetinden, bir seher vaktine
Öylece baka kaldım hayal mi, düş müsün, diye
Rüzgarlar yaprak, yaprak açtı ahvalini okudum
Her sayfada bir anın vardı, senin benden yana

Dalgalarda ki her ses bir sayfa çevirme sesiydi
Telaşla evire, çevire okudum merakım geçsin diye
Gözyaşlarının tuzu kalmıştı ıslak kumlar üzerinde,
Dalgalar yıkamaya çalışıyordu izlerini ifşa olmuşsun

Nevzat İncedere

İki Sevdalı Şehir

Ey iki yakalı iki sevdalı şehir İstanbul
Denizden aşk fısıltıları karşıdan karşıya
Kıpır, kıpır dalgalar yakamozlar ürkek
Ey kıyıdan boğaza gülümseyen şehir

Bir sultan edasıyla salınır süzülürsün
Siluetin yansıyor sakın derin sulara
Gören gönüllerin hayalin de sevdan
Nice gönüllere aşk ile giren İstanbul

Aklımda iki yakalı şehrin nazende türküsü
Hayalimdedir tarihi, kültürü yaşam öyküsü
Kıyıları sarmış erguvanların rengi büyüğü
Her dilde, her gönülde aşkı güzel İstanbul

Nevzat İncedere

İkimiz

21/03/1977

Yağan yağmurlar altında ikimiz.
Seven bir bütün kalp gibiyiz biz.
Dileyim bitmesin ömür boyu aşkımız.
Düşünemem başka şey hayal kuramam sensiz.
Yürüyoruz ıssız yolların kucağında,
Bir ses duyuyorum kalp atışlarımızda
Söyle aynı sözü sende söyle
Bilsen ne kadar mesudum senle
Seven bir bütün kalp gibiyiz biz.
Ilık dudaklarımızda sevda busemiz

Nevzat İncedere

İnan Bana

01/ 08 / 1977

Bir sitemdir aşkın ruhumu titreten.
Bakışlarında aradım kendimi.
Acı bir ızdrapsın anlatılmaz
Aşkın açtığı yara gibi kalbimde.

Dudaklarımda ismin ahdettim.
Aradım her nefeste seni.
Bilsen ne çektiğimi acır mıydın böyle görsen beni.
Her anını hasret olmuş her sözün acı,
Sen kuru çöl sün sevdan serap olmuş ruhuma
Bir damla su hasretin içsem bu yetmez bana.

Nevzat İncedere

İnsan Olduk

Adem ile Havva olduk can verildik
Hata ettik bu dünyaya sürüldük
Altı yüz yıl diyar, diyar dolandık
Kainat Allah der dünya Muhammed

İsa ile çarmıhlara gerildik
İtilafa düştük öldük, öldük dirildik
İnanç birdi mezheplere bölündük
İtikat Allah der Mezhep Muhammed

Musa ile derya deniz yol aldık
Yunus ile bir bedende sınandık
Yusuf ile kuyularda kem kaldık
Denizler Allah der toprak Muhammed

Nuh olduk tufanlara karıştık
İbrahimle ateşlerle sınandık
Köle olduk pazarlarda satıldık
Gönüller Allah der diller Muhammed

Muhammed'dir o kabenin mimarı
Bilim olduk, ilim olduk kainata eriştik
Tane idik yoğrulduk çığ idik piştik
Elifler Allah der mimler Muhammed.

Nevzat İncedere

İstanbul

13 / 11 /1978

Ben uykusuz gecelerimde Şimdi sensizim
Uyumayan İstanbul'u yaşıyorum yalnızım
Senden ayrıldıktan sonra gece hayatını
Uzun gecelerin uykusuzluğunu öğrendim

Evsiz barksız parkta yatanlara rastlıyorum
Köşe başlarında, kaldırımlarda barınanlar
İçki masalarında hayatından bezmışleri
İşte bunlar tamamlıyor sensiz İstanbul'u

Sen mışıl, mışıl uyurken sıcacık yatağında
Bana yer ettin soğuk gecelerin bağrında
Sen uyurken bile ben seni, senin yokluğunu
Uykusuz gecelerini yaşıyorum İstanbul'un

Nevzat İncedere

İstanbul

Acılarına ağlıyor artık yıllarla beraber gitti güzellikleri
Varoşlar silueti olmuş, caddeleri, sokakları beton her yeri
Bahçeleri menekşe, kokmuyor, salkım saçak değil cumbalar.
Kalabalık caddelerinde huzursuzluk var, yok artık neşesi.

Poyrazların sert esintisinde toprak kokmuyor havaları
Kayboldu gitti sokaklarından o güzel arnavut kaldırımları
Taşlar arsından çıkan ayırık otları yok artık sokaklarında
Kara kaşlı, soluk yüzlü bir asfalta satmışlar tüm benliğini.

Salkım söğütlerin hoş uğultusu yok artık meltemlerinde
Saçlarını taradılar sattılar bir müteahhit e üç beş kata
Açelyalar, erguvanlar yok, tüm güzellikleri düştü mezat a,
Doğallığı kalmadı şehrin, esir üstünde ki beton lahit e.

İstanbul acılarına ağlamıyor artık, silueti nahoş
Aldırmıyor çaresiz alıştı araçların egzoz sancılarına.
Karbon monoksit, kuşun, metal, bariyerli sokakları.
Beton korunaklardan geçemiyor gündüzleri insanları.

Daha nice kederleri sancıları vardır aldırmıyor.
Söyleyemez şair ey güzel İstanbul cihana bedelsin.
Görseydi kahr ederdi kahr sana sevdalı şair.
Kapmış koyuvermiş kendini varoşların kucağına

Gökdelenlerin silueti minarelerine yeni bir nispet
Ne yeşili, yeşil ne doğası, doğa hepsi birbirine tezat.
Rüyaları karışır otoban uğultusuna geceleri, gündüzleri
Veda etmiş İstanbul çoktan veda masalsı rüyalarına.

Nevzat İncedere

İstanbul Gibi

İstanbul gibiydi gözlerin derin ifadelerle bakan
Bin asrın ötesinden gülüyordu güneş gibi aydınlık
Çaddelerinde duyuyordum ayak seslerini uzaktan
Üstüme geliyordu o şuh gölgen ben üşüyordum

İstanbul gibiydi gülüşün fatihin karşılandığı gün gibi
Sana kavuşmanın karışık duyguları vardı yüreğimde
Martılar sevinç çığlıkları atıyordu gök yüzünde ard, arda
Ben sana bağlanıyordum bir gemi gibi boğazda iskeleye

İstanbul gibiydi saçların fatihin küheylanı gibi yelelerin
Yankılanır serzenişim İstanbul yedi tepeden gel diye
Dalgalanır perçemlerin Marmara'ya nispet her bir telin
Hatırlatır deniz dalgasını saçların yüzüne her vuruşunda

Nevzat İncedere

İzin kalmış üzerimde

şarkılar hasret çeker, hasret söyler dilleri
Gidişin şiir gibiydi dizeler de sıralanmış
Tutkuyla soluk, soluk soluyorum hasretini
Bu nasıl bir gidiştir izin kalmış üzerimde

Sen gittin gün gitti, ay gitti ardın sıra
Bedenim benden gitmiş hasrete ayrılıklara
Hiç düşündün m ne olur senden sonra
Acılarının, hasretinin izi kaldı gönlümde

Nevzat İncedere

Kafkas Kavimleri

Kafkas kavimleridir sarp dağların baş eğmeyen kartalı
Her kıtada gönüllere kuruyorlar dostluk, güven bağları
Kafkas kavimlerinin sönmez meşalesidir tüten ocakları
Ülküleri ilkeli iradesi bir ırmak gibi çağlar şen çocukları

Türklük kara bağlamaz her zaferde şen naralar atılır
Çekinmez düşmanlardan her cepheden cenge katılır
Yiğit doğar at binerler, ok atar, zırh giyer, kılıç kuşanılır
Türkün şiarı düşmana korkusu salar dosta güveni kalır

Bozkırda at oynatıp ovaya can veren dağlara nam salan
Türklük her çağın insanıdır o her devre bir damga vuran
Yurt kaldıran yurt kuran asil boylarıdır ovalara otağ kuran
Hiç bir kavime boyun eğmeyen o kartalların adıdır turan

Nevzat İncedere

Kalmamış

Canım cananımdan hep incinmişim
Eşimden dostumdan darbe yemişim.
Şu koça ömrümü boşa geçirmişim
Verdiğim emeklerin sözü kalmamış

Nice fırtınalar geçirdim hayat yolunda,
Kimse kalmadı bak sağımda solumda
Hayat merdivenlerinde sonu bulmuşum
Bak etrafım da kimsenin tozu kalmamış.

Ömür ipliğimi çektim söküldü ey vah
Saçlarım ağardı belim büküldü hey hak
Dostunum diyenler bir, bir çekildi bak
Bir hatırımı soracak kimsem kalmamış

Nevzat İncedere

Kanadı Kırık Martı

Bu gün suskunluğum var benim insanlara
Kahpe zamana, umarsız akıp gitmelerine
Tek bir nağme bile çalmak gelmiyor içimden.
Hırpalanan tek teli kalmış keman gibiyim ben
Nahoş gelir gözüme hayat ağıt yakarım ömrüme

Sahipsiz bir sandal gibiyim ben gecenin karanlığında
Her dalga zindana inen merdiven gibi kasvetli derin
Dermanı tükenmiş ümidi kalmamış bu beden benim
İssiz ufuklara akıp gidesim var, şu an çok uzaklara
Bir saman misli sürüklenirim rotasız umanlarda ben

Ne rüzgar eser gönlüm de ne yelken açar isteklerim
Kanadı kırık bir martı gibi çakılasım var ummanlara
Bir daha hiç dönmeme niyetim var şimdi zamana.
Öyle yılgınım ki, bu alem de olana ne ise ne varsa.
Canımı cehenneme gönderecek kadar kırgın ve küs

Nevzat İncedere

Kars

Serhat uçlarında bir tuğsun Kars'ım
Eller adını anmasın, gelmesin varsın
Bir gün talihin, şansın güler bakarsın
Dağlarda Menevşe, gülsün Kars'ım

Aklımızdasın sen yağ, bal, kaşarla
Her yanın yemyeşil bağ, bostan tarla
Altı ay savaşsak da boranla karla
Biz anarız adını Kars'ım hep iftiharla

Sevdalıydı sana ol aşık şenlik
Sev dedi herkesi eyleme kemlik
Asırlardır uğruna nice can verdik
Bir sana hakkımız helaldir Kars'ım

Kafkas kahramanları sende yetişti
Cepheden, cepheye yol buldu aştı
Nice erenler şahadet şerbeti içti
Uğruna evliyalar savaştı Kars'ım

Şek siz şüphe siz gazisin sen
Anımıza yazılan yazısın sen
Ey kutlu toprak, vatanımsın sen
Tarihe yazılı destansın Kars'ım

Tarihin Anıdır senin o anlatılamaz
Hayalin nevzatın gözümden gitmez
Methine kelimeler kifayet etmez ya
Mekanın, mimarin cennettir Kars'ım

Nevzat İncedere

Kars'a Dair

Karsın övünç kaynağı Meşhurdur peyniri, yağı
Ozanların piri aşık Şenlik edep, erkan kaynağı
Giyimi atlas libastır, aşkı, sevdası bizlere hastır
Dağların yüceleri kar coşkun akan pınarları var
Aslını sorarsan aslı Kafkas kartalı Kars'ın ahali

Yeşilden örtü yaylaları emsalsizdir çiçeği balı
Binbir çiçekle gülümser ovaları cennet misali
Serhat boylarında göklere yükselir şanlı kalesi
Kültürü, geleneği örfü, adeti, töresi her yöresi
Oğuz soyundandır ahalinin bütün sülalesi

Nevzat İncedere

Kaybettik

Önce çocuksu gülücüklerimizi kaybettik
Masumiyet timsali sıcacık tebessümlerimizi
Anlamaya çalışırken heyecanımızı kaybettik
Benlik dürtülerimizi öne plana çıkardık hep

Birlikte yaşama alışkanlıklarımızı öteleyip
Büyüğümüze saygıyı küçüğümüze sevgiyi
Değer yargılarımızı, geleneğimizi kaybettik
Çifçiliğimizi bırakıp köylerimizi terk ettik

Apartmanlarda, sitelerde yaşamaya başladık
Önce selamlaşmayı, komşuluklarımızı kaybettik
Adalet de hakkı, terazide dengeyi kaybettik
Bir söz her şeye, teminata bedeldi önceleri

Çek, senet ürettik itimadı, güveni kaybettik
Fitneye, fesada inandık huzurumuzu kaybettik
Totemlere bağlanıp geleceğimizi fala bağladık
Başkalarına özenip güzide lisanımızı kaybettik.

Nevzat İncedere

Kaz İkrarı

Şimdi devir döndü zaman değiştii
İnsanlar uzaklaştii dostluk değiştii
İklimler bozuldu mevsim değiştii
İstemedim daha kazı yüzün değiştii

Eski tadı kalmadı kazın değiştii
Hoş bir damak tadı kaldı mazide
Kaz gönderen olsa ansa bizi de
Kuş gibi bahane oldu kıldı bizi de

Misafire nazik ikramımızdı kaz
Ne zaman istesek olmazdı itiraz
Kazı olan uzak durur yanaşmaz
Kaz ikram edeceklerin izi değiştii

Nevzat İncedere

Kekik Kokulu Memleketim

Biz tabiata özenirdik çocuksu gülüşlerimizle
Her bahar çiçekler eşlik ederdi sevinçlerimize
Yazı, yaz gibi yaşardık kışı, kış her mevsimde
Ey sevdasına kurban olduğum memleketim benim

Yere en yakın mesafeden hasretle öpülesi topraklarımız
Halaylar çeker türkü söylerdik sıra, sıra erkek, gelin kız
Kınalar yakardık uzun soluklu olsun diye mutluluğumuz
Şah benzerdik at binerdik dolu dizgin köy yollarında biz

Kız verir gelin getirirdik al beyazlar içinde bayrak gibi
Koç yiğitler yollardık askere serhat vatani korunsun diye.
Hasretle beklermiş gibi çiçeklerle karşılardı bizi yaylalar
Ya kırdı idik bütün gün, yada göl kenarında dolaşırdık

Ya balık avlardık yada yüzerdik çayın ayağında.
Hiç nankörlük etmedik biz yaşadığımız topraklara
Ve hiç kötülük geçmedi aklımızdan akranlarımıza
Tüm kavgalardan çok uzaktı bizim yaşadıklarımız

Takvimler bile imrenmişti bu yaşadıklarımıza
Şimdi arzularım da bedenim hasret o günlere
Çil yavrusu gibi savrulduk her birimiz bir diyara
Anıların ağırlığı olanca yükü ile çöktü üstüme

Zamansız, mekan sız kaldım saatin çeyrek vaktinde
Yıkılır bedenim üstüne duvar, taş, tuğla, çakıl ne varsa
Ey benim kekik kokulu memleketim tütersin burnum da
Eğer sizin kaleminizden çıkmış olsaydı bu anlattıklarım
Bilmem yazabilir miydiniz son paragrafı aynı içtenlikle

Nevzat İncedere

Keşke Biraz Kalsaydı

Bu insan oğlu var ya bu insan oğlu
Besleniyorlar san ki fitne fesat dan
Kendini alamıyor şimdi dilde haset den
Kimseyi beğenmez gururdan, kibirden
Biliriz ki bir birimizle yapıyoruz imtihan
Gönlümüzde keşke biraz sevgi kalsaydı

Bu insan oğlu var ya bu insan oğlu
Yatı katı var arabası Boğazdadır villası
Hele bir nasılsın de sanki Hint fukarası
Özlediğim hayat bu değil der bitmez tasası
Fakirlik edebiyatı yapar densiz yok omurgası
Dürüstlüğümüzden keşke biraz kalsaydı

Bu insan oğlu var ya bu insan oğlu
Kime sorsan memnun değil hiç hayatından
Başı dik ayakları yere değmez gurur atından
Gözü hiç doymuyor bu dünya nimetlerinden
Sınanmış insanoğlu elindeki varı devletinden
Tefekkür ile tevekkülümüzden biraz kalsaydı

Bu insan oğlu var ya bu insan oğlu
En çok masum olandan korkacaksın dediler
Üstüne çamur atıp masumiyet yüzlerini yırttılar
Ar namus para etmez oldu bir kenara attılar
Hile, hurda, arsızlık şimdi moda oldu narsisizm
İnsanlık onurumuzdan keşke biraz kalsaydı

Bu insan oğlu var ya bu insan oğlu
Dindirirsin densizi ya ateisttir yada deist
İlahi adalete hiç inanan yok hep materyalist
Hak, adalet dediler oldular hep emperyalist
Her telden bezi var her şeyi bunlar biliyor ya
Dinimizden, itikadımızdan keşke biraz kalsaydı

Nevzat İncedere

Keşkelerim

Keşkelerim

Geçmişimin kader mahkumu keşkelerim
Kusurlar, kusurumdu yaşadıklarım kabahat
Her yaşadığım, gelecek olana yol açtı nedense
Yaşadıklarımın tek suçlusu o lanet keşkelerim
Kusursuz yaşayıp kabahatleri bana yükleyenler
Hataları bende bulan tüm kullanıcılar
Ucuza alıp hayatımı hayatlarına kattılar sanki
Benim benliğime çelme takan keşkelerim
Göğüs kafesimin içinde biriktirdiğim ümitlerimi
Keşke biriktirmeseydim pişmanlığını yaşatanlar
Zahmet edip zahmetine katlanmayanların hepsi
Keşkelerimin hesabını vicdan hesabı yapar mı bilmem.
Nevzat İncedere

.

Nevzat İncedere

Kır Çiçeği

Öyle mazlum durma şafakların masum yüzlü çiçeği
Güneş doğar mağdurların üzerine elbet bir gün üzölme
Kavuşuruz elbet bir zaman bir yerlerde hasretler biter
Biter acılar çiğ düşmüş gibi islanınız şafak vaktinde

Ellere elemelere nisbet yeşeririz bozkırların üstünde
Bırak savursun hoyrat rüzgarlar yüzümüze tozu toprağı
Bitmez mazlumların umudu dik dur sarp kayalar gibi
Hala bir ümidim var bilirim yeşilleneceğiz bir mevsim

Baharı bekle kır çiçeğim sararız doğayı senle beraber
Bir avuç ateşsin gecenin bağrına düşen yıldız gibi
Şafaklara sığmazdı yırtardı karanlık geceleri gülüşün
Bir bahar rüzgarı gibi okşardı tenimi her öpüşün

Bu kadar masum durma gönlümün bahar gülü
Acıları, sevdaları anlatır yad ederiz bütün geçmiş
Mevsimsiz solmalar sana göre değil kır çiçeğim.
Hangi tohum düştüde yeşermedi kara toprakta

Nevzat İncedere

Kime ne

Dalmışım dertlerin derinlerine,
Ne kendime acıdım ne ömrüme.
Suç benim mi ne bana küs ne kaderine.
Dünyanın düzeni bu kimden kime ne.

Küsmedim ne hayata ne yaşantıma.
İstemedim boyun eğdim dertlerime.
Yarabbim niçin böyle yaparsın bana?
Masum doğdum benim suçum ne?

Çileye cefakar vefasız ömrüm.
Kendi kendimi avutmakmış karım.
Yalnız ben değilim boyun eğen kaderine
Seni ben mi kurdum dünya bana kastin ne.

Nevzat İncedere

Kimse Anlamaz Beni

Yorma kendini diyorum memnun edemezsin herkesi
Sırf bu yüzdendir kutsal saydığım bunca yalnızlıklar
Herkesi mutlu etmek zorundayım zannettim yaşarken
Bunlarla meşgulken mutlu olmam gerektiğini unuttum

Bak işte kimse anlamaz beni bir bana dost yalnızlığım
Bedeni mi tehdit eden çaresizliğime şahidimdir güneş
Her şeyi unutup yeni baştan başlamak istiyorum ama
Benim yargılayan insana tahammül edecek sabrım yok

Beni anlamayanla yol yürümeyeceğim olmam arkadaş
Ben değer gördüğüm kadar değer veriyorum herkese
Ben her düştüğümde tek başıma kalkabiliyorsam eğer
Hiç önemsemem etrafımda kimlerin heder olduğunu

Kainat ben, birde yalnızlık yokluk, boşluk içindeyim.
Duaya giden yol sende saklı, ey hak sana davetliyim
Bulutlar yüklü ha yağdı ha yağacaklar hasret üstüme
Yalnızlıklar yine pusu kurmuşlar yollarıma, beklemekte

Ufuklardan kopup gelen bir ışıktır yüreğimi ısıtan heves
Size değer vermeyenlerden uzak dur diyen o doğru ses
Kalbin yorulunca anlarsın der alamazsın rahat bir nefes
Sen çok değiştin demesinler bunlara sebep olan herkes

Nevzat İncedere

Köylümüz

Köy yollarında yazılıdır köylülerimizin kaderi,
Kadersizlik ve kısmetsizliklere çıkar hep yolları
Hangi yolun sonunda öleceğininide bilir güleceğininide
Bir tek hangi kahpe düşüncenin kimlerin onları
Kadersizliklere bu kadere mahkum ettiğini bilemez

Sadece bu bu sebeptendir kardan, yağmurdan,
Çamurdan, çaresizlikten,yokluktan nasiplenmesi.
Bir gün bir köye düşerse yolunuz, zor ama belki
Nasılsınız diye sormayın onlara, halleri belli zaten
Önce yollarına, sonra ellerine bakın anlarsınız elbet

Sonra gözlerine ve yüzlerine bakın,mutlak göreceksiniz
Nasıl çilelere maruz kaldıkları yazılıdır alınlarında
Yüzlerinde ki çizgilerden belli çatlamış torak gibi elleri
Soysuzlar sokakları ateşe verirken hak adelet şalvoları ile
Asil köylülerimizdir yanan bu vatan, bu millet uğruna bilmeli

Nevzat İncedere

Köyüm

Sahipsizmiş bizim yurtlar
Meralar boş kuşlar, kurtlar
Bur da sönmüş tüm umutlar
Çok özledim köyüm seni

Kar kalan da kar olaydım
Dağın da pınar olaydım
Keşke hep sende kalsaydım
Çok özledim köyüm seni

Ayaz olur geceleri
Buz tutar pencereleri
Mahallede sohbet geceleri
Çok özledim köyüm seni

Kışın donar çıldır gölü
Parlardı ayna misali
Sanırsın peri masalı
Çok özledim köyüm seni

Nevzat İncedere

Köyümüz

Taştan da olsa üstü topraktan evlerimiz
Köyde bafra içerdi ağalarımız beylerimiz
Azdı herkese yeterdi ektiklerimiz
Meyer ne beketliymiş köyümüz bizim
Sonbaharda kesilirdi kazlarımız.
İkram ederlerdi gelinlerimiz kızlarımız
Sohbet odalarında sabri ozanımız
Terif derdi şenlenirdi gönlümüz
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz
Yaz olunca yaylalara giderdik
Bin bir çiçek üstüne örtü sererdik
Kaynamış kaymağı, neziyi yerdik
Meyer ne güzelmiş bizim köyümüz
Güz gelince inerdik yayladan
Bütün mahsüller toplanırdı tarladan
Koç katılır Yün satılır kilim yapılır
Kazancın kapısı güzün kapanır.
Meyer ne güzelmiş özümüz bizim.

Nevzat İncedere

Kumru gibi

10.04.1978

Hanımfendi sokağının bir köşesinde bekliyorum seni
Acaba ne zaman çıkıp bakarsın etrafına pencereden?
Narin bir kumrunun bakışlarında bulsam kendimi
Seni görmek tarifsiz mutlu ediyor beni uzaktan da olsa.

Sen gidince aklımda seninle gidiyor, yüreğimde
Hayalin kalıyor Çanakkale apartmanın penceresinde
Senin baktığın her yer güzel, güzelleşir caddeler
Sen yokken de defalarca geçiyorum o yollardan.

Nevzat İncedere

Kuzeyine Doğdum Hayatın

Yaşamın kıyısında buldum hayatı,
Gönül ülkesinin kuzeyindeydi yaşam.
Doğarken kuzeyine doğmuşum,ben
Can çekişmelerine nefesimin

İsıtmadı, gönlüm şu küçücük bedenimi,
Hiç bir mutluluğun sıcakını hissetmedim
Kuzeyine oturmuşum bütün yaşananların
Hayatım kutup, kutup olmuş yaşarken

Hayatın dallarına tutunmak isterken,
Dallarımın karlar yağmış buz olmuşum
Ve nicedir koparamam parmaklarımı,
Sıra, sıra acıların, izi kalmış iliklerimde.

Arzularımı, umutlarımı gömüştüm,ben
Geleceğe dair olanları içimdeki mahzene.
Kuzeyine oturmuşum yaşamın kıyısında
Rüyalarımın bile iliklerim üşür benim.

Nevzat İncedere

Küsme

Sen küser sen, el küser, dil küser, yüz küser.
Sen küersen kim sarar yaralarımızı,
Kim okşar şefkatle saçlarımızı.
Kim tutar ellerimizi, sevgi ile
Kim çekip alır belalardan bedenimizi.

Sen küser sen kim anlar ahvalimizi,
Sevdiğimizizi, kime nasıl ne deriz.
Küsme sukut eyleme, kahrı var derler.
Biraz fazla söylersen, zehri var derler
Sustun mu kahrından susuyor derler,

Aldırma küsme darılma kimselere.
Hayıflanma zehrini kusuyor derler.
Sen küser sen, kim şefkatle bakar gözlerimize.
Sonra kim güler yüzümüze, tebessüm ile

Sen gül ki gül açsın ay yüzün de.
Sen gülünce bahar gelir yer yüzüne, meltemler eser.
Küsme rüzgarlar essin nefesin de dağıtsın matemleri
Küsme dağılsın kara bulutlar aydınlansın dünyamız.

Nevzat İncedere

Memleket Sevdası

Şafaklarla uyanırım memleket sevdasına.
İzi düşer gönlüme gider dururum yoluna da
Şühedalar yükselir, kurban oluruz uğruna.
Al bayrağım salınsın semalarında gururla.

Güneşle doğarız aydınlık geleceğine ülkemin.
Serhat boylarında sevdasına hasret türküleri
Nicedir yükselir omuzlarımızda memleketim.
Gecelerine yıldız olup aydınlatırız biz ülkemizi

Pervaneler misali yanar döneriz ateşine alevsiz
Müreffeh olsun diye kararız külümüzü toprağına
Yağmur yağar ıslanırız sırlıklam şevdana sesiz
Hangi melun göz dikecekmiş varlığına bu imkansız

Gün gelir yükseklerinde dalgalanır al bayrak
Güneş gibi aydınlanırız seninle memleketim.
Göğsümüzde ay yıldız dalgalanır şevdana
Her sabah uyanırız memleket şevdasın biz

Nevzat İncedere

Memleket Türküleri

Umutlarım kaldı köy yollarında baka kaldım hasretle
Sevinçlerim mutluluklarım kaldı çocukluk hayallerim
Gurbet cömert davranmadı bize naçar kaldık köylere
Kırıldık cam kırıkları gibi savrulduk her birimiz bir yere

Hele bakın şu bülbüle altın kafeste ahu zar eyler
Memleket türküleri var avazında gül nazar eyler
Düş oldu yaşananlar sizden, bizden eser var mı
Bahar geldi hasretime hala dağlarda kar var mı

Geçim telaşı ile göçtük sıldan dost akraba yarenler
Yurt hasreti ağır basıp yazın gelip, görüp, dönenler
Boşa akar oldu kurnaları billur akan o soğuk pınarlar
Memleket hasreti gönüllerde bundan daha zor var mı

Birer, birer havalandık göçmen kuşlar gibi karıştık semaya
Yokluğun esaretinden kaçtık baka kaldı arkadan analarımız
Gönüllerde bin bir hasret ellerimizde tek umut sermayemiz
Dillerimizden düşmeyen hüzün dolu memleket türkülerimiz

Nevzat İncedere

Mum Gibi

Senin kokun sinmiş mum gibi sokağa, seni soluyorum.
Bilemiyorum senin hakkında ki bütün ayrıntıları nedense
O sokak içinde, bir tek sen varsın sanki yıllardır tanıdığım
Karanlığın ortasında bir tek sen varsın, deniz feneri gibi

Etrafını dönerek aydınlatan sıcaklığına ısındığım sen
seni görünce bir kuş gibi çırpınmaya başlıyor yüreğim.
Bir sıcaklık yürüyor göğsümde varlığına ısınıyorum.
Anlıyorum ki sen varsın en uzak düşlerine yakın olduğum.
Tek bir kelime bile paylaşmadan da seve bilirmiş insan.

Nevzat İncedere

Mutluluğu Ararken

18 / 10 / 1978

Hayat acıyla başlar başlarken
Acı çekerken yaşamayı öğrenirsin
Ömrün mutluluğu aramakla geçer
Mutluluğu bulunca yok olursun

Yaşamak hayatı birebir hissetmektir
Hissetmek var olduğunu anlamaktır
Var olduğunu anlayınca yaşıyorsun
Yaşadığını anlayınca acı çekiyorsun.

Nevzat İncedere

Ne zaman yeşil görsem

Ne zaman yeşil görsem memleketim gelir aklıma.
Bir memleket öyküsüne takılır aklım, anlatırım.
Yine bir yaz mevsimiydi,göçmen kuşlar gibi dizildik,
Koyulduk memleket yoluna,gönlümüzde hasret rüzgarları

Aklımızın bir köşesinde hatıralarımız, hayallerimiz.
Gönlümüzün en üst raflarından,hasreti indirecektik.
İlk gördüğümüz anda işte göründü köy diyecektik
Neşesi tutkusu,kokusu sinecekti tek,tek üstümüze.

Bir aşık sevdasıyla örülmüş kilim gibi serilmişti önümüze
Bu yerlerin ayrı bir dokusu ayrı bir güzelliği var gözümüzde
Çiçeği, böceği, dağı, taşı, pınarları bir ayrı güzel gönlümüzde
Umduklarımız,yeni bulduklarımız vardı bizi karşılayan köyde

Görmeyi arzu edip göremediklerimiz.
Göçüp gidenler, ahiret yolcularımız.
Keşkelerimiz vardı hiç göremeyeceklerimiz
Karışık duygular fırtınasında idi gönlümüz

Hüznü, sevinci, dokusu yoğun duygular içimizde
Ertesi gün gideceğimiz göreceğimiz yerler vardı,
Aklımızın bir kenarında.belki çocukluktan bir anı
Belki geçliğimizde yaşamış olduğumuz bir hatıra

Masum bir tebessümle dönüp vay be demiştik zamana
Zamanı mekanı tartmıştık yaşam terazisinde o gün
Yem yeşil gülümsüyordu, dağlar, ovalar, yaylalar insana
Çiçeklerle taçlanmıştı zümrüt yeşili ovalar karnaval gibi

Ve ben ne zaman yeşil görsem memleketim gelir aklıma
O yeşil çimenlerine yüzümü sürdüğüm benim memleketim
Şu beton kubbeli şehir boğuyor insanı mahşeri kalabalık
Burada asfaltlar arabalarla olmuş nehir çektiğimiz kahr

Yediğimiz içtiğimiz zehir olmuş zehir kesilir nefesimiz
Kurşun, metal, karbon, dioksit, yağar üstümüze geceleri
Arabaların uğultusu mahşeri kalabalık toz duman şehir
Ve ben ne zaman yeşil görsem Memleketim gelir aklıma.

Nevzat İncedere

Neden Adım Yok Anne

Bu günlerde hiç tadım yok anne
Gözler yaşlı gönüller sisli bu günlerde
Arkadaşlarım şehid oldular yanımda
Ben neden nefes alamıyorum anne

Neden kanım buz olmuş damarlarımda
Nöbet listesine baktım dün gece anne
Benimde adım yok listede yok işte
Nöbetsiz vatan mı beklenir anne.

Sordum yazıcıya bana cevap vermedi
Neden adım yok anlaya madım anne
Neyse elbet birileri bir cevap verir bana
Sen rahat uyu ben görevimin başındayım

Eyer şehid olusam bende ağlama emi
Düşman sevinmesin sevinmesinler işte
Bizler vatan için varız sizin için burdayız
Ama bu günlerde hiç tadım yok anne
Tekrar bakacağım neden adım yok anne

Nevzat İncedere

Nergis Misali

Kelebekten narin sevenin gönlü
Şekerden, şerbetten tatlıdır dili
Birini seversen nergis misali
Her çiçeğin demi bir başka imiş

Gönlümü gönlüne bağladın güzel
Sevdiğim sen oldun ebedi, ezel
Kerem ile aşlıya olmuştuk misal
Seven sevdiğinin bülbülü imiş

Bülbülün feryadı zati goncaya
Açılır gafilden gül olur güya
Uyanır seherde göremezmiş
Bülbülün feryadı boşuna imiş

Nevzat İncedere

Neye Yarar

Koymuşum bu yola başı çatlamış bak sabır taşı
Boş vermişim yaşı başı unuttum dostu arkadaşı
Kabullendim kaybettim seninle girdiğim savaşı
Arkamdan dksen de her gün dolu gibi göz yaşı
Kıymet bilmedin ben öldükten sonra bu neye yarar

Sen sözün varsa şimdi de hakkın varsa helal et
Bırak biraz gururlansın gönül denen bu meret
Beni seninle sınavanın da bir bildiği vardır elbet
Ne eksik ne fazla çıkar acısı farkında olmasak da
zenlerin üzüldüğü vakit gelir elbet bu neye yarar

Siz anlamını yitiren hiç bir şeyi düzeltmeye çalışmayın
Bırakın inceldiği yerden kopsun kader yakışanı yapsın
Biz denk değilmişiz de sakın mit verip unuttun deme
insanın anladığı ve anlaştığı yerlerde mutluluk yeşerir
Yaptıklarından pişman olursun belki ama bu neye yarar

Yüreğim aşka kst son baharda hüzünlü yapraklar gibi
Ellerim yüreğimin ayazın da dondu göz yaşlarım sel oldu
Yandım kl oldum her gece klm rüzgarlara savurdum
Böyle ilekeş sevdalar akıl karı değil zor gelir bize sevmek
Ar gelir yüreğime saçlarını süpürge etsen de bu neye yarar

Nevzat İncedere

O Sahil

Bir sevda sahiliydi seninle birlikteliğimiz
Kırılıp dağıldı gönül incilerim o gün oralarda
Şimdi mazide kaldı o eski günler sevmelerin
Ne sen eski sensin anılar da aklımda kalan

Ne dalgaların sesi okşar ruhumu o zaman ki kadar
Esen meltemler artık nefesin değil belli yoksun
Dalgaların sahili öpüşünü seyrederdik
Ter temiz yıkardı deniz kumsal da sahili

Ne hasretle öpüşün kaldı senden geriye
Ne o tertemiz dugulardaki saflığın var
Sen den sonra terk ettim o sahili bende
Bir daha ayak basmadım o kumsala sensiz

Yakamozlar heyecanla kıpırdaşımı hala bilmem
Öpücük kondurur mu sahildeki kayalara dalgalar
O günkü gibi göz süzer mi küçük balıklar kenarda
Bir tek tebessümün kaldı aklımda gerisi firarda

Nevzat İncedere

Okuduk

İlahi emrinle okuduk bildik,
Gördük ki fazilet ilminde imiş.
Mağara devrinde taşa hükmettik,
Bildik ki çabalar gönülde imiş.

Fiziği bulunca oldu kolaylık,
Makine ile işler oldu bir anlık.
Refaha erişti bütün insanlık
Bütün meziyetler bilimde imiş.

Ne güzel yaratmış ol hak acunu,
Bilemeyiz hala diğer ucunu.
Nizami alemde gördük gücünü.
Bütün mutluluklar yolunda imiş

Zikreder durur seni varlıklar.
İlminle imana gelir münafıklar
Fitne, fesat üretir bütün fâsıklar
Gördük ki fay da imanda imiş.

Nevzat İncedere

Onu Görünce

Allar giymiş yeşillere bürünmüş
El bebek, gül bebek, kelebek gibi
Miski amber kokar dokununca teni
Sanırsın dağların nazlı ceylanı

Çiçeklerle süslenmiş her bir yanı
Cennet bahçesinde gonca gibi salınır
Tıpkı peri masalından bir seremoni
Açmaya hazır tomurcuk gül teni
Yeşile düştü gönlüm onu görünce

Nevzat İncedere

Örselenmiş Yüreğim

Ah ah yıkılmışlığın,örselenmişliğin hüsrânında bu gönlüm
Nasıl fırtınadır eser, eserde dinmez acılara amadedir canım
Yüreğimi acıtan vefasızlıkların acısı kanayan yaradır içimde
Bu yara sağ olmaz, bu yara gönül yarasıdır kanar içerden

Bu hayat da nice yollar var bilirim sonunun hangi acılara çıkacağı.
Nice çıkmazların kavşağıdır bilinmez dost kapılarında varacağıın yer.
Yürürüm yinede dostta doğru,bile,bile acıtsa da canımı pare ,pare.
Çok şey mi istedim bilmem ölçüp, biçmeden dosttan sevgiden yana.

Rezilliklerin rağbet gördüğü bu sevgisiz,seviyesiz zamane.
Hiçlik ve hinlikler içinde yüzer insanlar güvensizlik ayyuk da
Ahlaksızlığın moda olduğu bir zamanede yaşıyorum ne çare
Canımı acıtan soğuk esen rüzgar değil, dost diye gülen yüzler

Nevzat İncedere

Özlem

08/04/1978

Mehtaba baktıkca her akşam hasretin var
Seni düşünüyorum, aklımda yine sen varsın.
Şimdi yokluğun var yanımda sen yoksun artık
Seni ne kadar özleyorum bir bilebilseydin halimi

Ne vakitler kolay geçiyor seni beklerken ne günler
Sensizliğe isyan edişimde tek ilaç var oda hayalin
Yokluğunla kahroluşumu görme istemem o an
Ne kadar acı çekiyorum bir bile bilseydin üzülsün

İstemem doğmasın güneş geçmesin günler sensiz
Geçmesin ömrüm sensiz nâfiledir çünkü var olmak
Anlamı, manası yok böyle yaşamanın, sensiz yok
Gel artık ömrüm geçiyor sensiz özleyorum seni çok

Nevzat İncedere

Özlem ve Ayrılık

15/08/1978

Bıkmak usanmak bilmeden
İki haftadır bekliyorum yolunu
Büyükdere açıklarında senin
Aklıma takılıyorsun birde gülüşün

Sonra zehir oluyor güzelim boğaz
Bazen de çıkıp gideyim diyorum
Yaşadığın semte seni görmeğe şişliye
Ama ya yoksun, ya bulamazsam seni

Sabırla bekliyorum yolunu bu sahilde
Derin sulara dalıp,dalıp gidiyor gözlerim.
Özlem ve ayrılık kasıp kavuruyor benliğimi
Sonra sana inat çekip gideyim diyorum uzaklara.

Senden ve senin yaşadığın şehirden uzaklara
Belki gideceğim yerler seni aratmaz ümidiyle
Ama kopamıyorum senden ve hasretinden.
Demirlemiş sevdan beni,boğazın derin sularına

Nevzat İncedere

Penceremiz

Özensiz bir yapıdan hayata açılan penceremiz
Üç yol kavşağına bakardı kasvetli sessiz, sessiz
Bakınca ay ışığında parlardı toprak yol belli belirsiz
Hüznü düşerdi fakir hanemize bütün akşamların
Gündüzler aç biilaç geceler oldukça karanlıktı
Çaresizliğin bin bir halleri dolanırdı etrafımızda.

Gün doğar çilelerin izi düşerdi içeriye pencereden
Kol gezerdi üstümüzde o yılların yoksulluğu
Rüyalarımızı bölerdi yokluğun mide sancıları
Huzursuz yarı uykulu gecelerin karanlığında
Aç bebelerin ağlamalarıyla uyanırdık sık, sık
Aç kurtların seslerine karışırdı bizim seslerimiz

Çöreklenir pencerenin önüne üç yol kavşağına bakardık
Biz en çok da soğuk, karlı, yağmurlu havaları sevmezdik
Topuklarımıza kadar çamurlara belenir tir, tir titrerdik
Sonra keklik gibi sekerdik taşlar üzerinde temiz kalmak için
Yine de dizlerimize kadar çıkardı çamur ve çaresizlikler
Bir bukle gün ışığı beklerdik kurduğunda dökülsün diye

Köhne yapıdan üç yol kavşağına bakardı penceremiz
Ya doğduğumuz yılların gazabıydı yada o zor yolların
Yine de sormazdık bunun hesabını kimselere bilmezdik
Sormazdık bunca çaresizliğin sadece bize mi ait olduğunu
Gün ışığı pencereden içeri vurur acılar yüreklerde kururdu
Soramazdık kimseye her nedense kader bildik nasiptir dedik

Üç yol kavşağına bakardı penceremiz ama kimse bize bakmazdı
Bir tek baharda gülerdi tabiat yüzümüze mavi, yeşil, mor, pembe
Birde gönül dostlarımız gülerlerdi helal sofralarında yüzümüze
Başkalarının gülmelerine aldırılmazdık utanır önümüze bakardık
Biz utanırdık yırtık pantolonda diz utanırdı çaresiz nasırlı el utanırdı
Kimselerin görmediği zaman gönül ferahlığı ile açardık penceremizi

Taştan topraktan özensiz üç yol kavşağına bakardı penceremiz
Küçük bir radyodan hüznü türkülerle seyrederdik yağmurları
Yağmurlara eşlik ederdi hüznülerle dolu kederli göz yaşlarımız
Saklardık göz yaşlarımızı görmesinler diye yağmurlara karışırdı
Bazılarına yaşamak bir çiledir hayatsa görebildiği kadar bir pencere
İçimize akardı acısı, ağrısı yokluğun pençesinden zor zamanların

Nevzat İncedere

Sana Dönüyorum

14 / 04 / 1978 Mamaya-Romanya

Ne senin günahın var bu aşkta nede benim
Ben seni senin gibi sevemediğimden kaçtım
Senden ayrıldığımı haber vermeden terk ettim
Seni ve İstanbul'u seviyorum diyemedim ben

Şimdi nasıl perişansın tahmin edebiliyorum
Terk edilmenin yıkılmışlığını çok iyi bilirim
Kaçmakla kurtulacağımı zannediyordum
Seni terk etmenin suçluluğunu yükledim

Kaçmakla en büyük kötülüğü kendime ettim
Oysa bir sen vardın birde seni seviyorum deyişin
Şimdi oda yok bir ben varım birde yalnızlık var
Sen yoksun diye bana huzurda mutluluk da yok.

Nevzat İncedere

Sarıkamış

Ürperir gök yüzünde yıldızlar
Gök kubbe daralır tende acılar
Kar uykusu çöker biter sancılar
Sarıkamış cana sararsın bizi

Sıcak yarınlara çıkmaz geceler
Dilim parça, parça gönlüm heceler
Can verdikçe ruhlar göğe yücelir
Sarıkamış cana sararsın bizi

Gecenin ayazı vurur yüzlere
Beyaz karlar yatak gelir gözlere
Yaprak misali dökülürüz yerlere
Sarıkamış cana sararsın bizi

Nevzat İncedere

Sarıkamış Kar Altında

Sarıkamış kar altında canlar cansızlar sathında
Bu ne zalim bir devrandır nice canlar var altında
Kar beyazmış ölüm size serilmişler dağa, düze
Yere düşen can veriyor Mevlâ yardım et öksüze

Mekan Sarıkamış istikamet Allah'u Ekber dağları
Tereddütsüz gönüller dillerde Allah'u Ekber nidaları
Bu topraklar uğruna gömdük biz nice civan canları
Şühedaya yürüyüşler diller donar Allah'u Ekber der

Nevzat İncedere

Sarıkamış Şehitleri

Tefekkür var icabet hakka gidişlerimiz
Zangır dar ağzımız da cümle dişlerimiz
Ayaz keser teni donan Allahu ekber der
Toprağa düşen canlar Allahu ekber der

Eller donar diller Allahu ekber der
Canlar donar tenler Allahu ekber der
Rüzgar eser karlar Allahu ekber der
Toprağa düşen canlar Allahu ekber der

Nevzat İncedere

Sen

Sen ilkbaharda bir meltemdin hissedip dokunamadığım
Sen umut dolu yarınlarım için kurduğum hayaldin, rüya idin
Sen çöllerde gördüğüm seraptın gerçekle karıştırdığım
Sen sonbaharda dökülüp savrulan dalım yapraklarımdın
Uçup gittin ellerimden, avucumda tutamadığım mazimdin

Erişemediğim oy hazan yüzlüm hiç gülmedi yüzüm sensiz
Sen yağmurlara karışan göz yaşımdın ayırıp silemediğim
Seni yellere, yıllara, yollara, sellere verdim akıp gittin elimden
Güneş gibiydin dünyama, bulut gibi ağıp gittin üstümden
Gölgeler gibi gelip geçtin hayatımdan seni unutamadım

Nevzat İncedere

Sen Gidince

06 / 08 / 2007

Öyle ümitsizliklere düştüm ki senden sonra.
Kendi mi bile yaşıyor bulamadım yer yüzünde.
Çevrem bom, boş dünya ise ademden önceydi
Bir yarımı bulamadım, yaşarken senden sonra

Meğer giderken beni de götürmüşsün sen
En amansız yalnızlıklar senden sonra imiş
Öyle ümitsizliklere düştüm ki senden sonra
Benim ümitlerim senden sonra sensizlikmiş

Ben nice açmazlara dalıp çıktım senden sonra
Başıma gelmeyen kalmadı alışmaya çalışırken,
Meğer benim tufanım senden sonra sensizlikmiş
Sen gidince her şeyimi götürmüşsün yanında
Maksadımı yitirdim bulamadım, senden sonra

Nevzat İncedere

Sen Gidiyorsun

Sen gidiyorsun iim gidiyor seninle
Yüregim bedenimden göç ediyor.
Hasretimsin ellerimden tut bırakma
Cananım canım bedenden gidiyor

Göç eyledik kuşlar gibi durmadan
Yuva kurup bir murada ermeden
Sıla edindim ardın sıra yurt kurdum
Gitme desem sunam artık yorulдум

Ayrılık çöktü üstüme yüce dağ gibi
Şeyyahlar gibi diyar, diyar dolaştık
İkrar versen bir mekanda dur artık
Yetti cana canım bir menzile ulaştık

Nevzat İncedere

Sen mutlu ol

Yeni karlar yağmış yolun üstüne
Çek hançerin sapla bağrım üstüne
Seven hiç kıyarmı gönül dostuna
Kurtmuydun bürünmüş kuzu postuna
Azıcık canımı diline kestiren zalim

Dağların yücesinden ay gece ışıır
Yüreğim acı çeker ellerim üşür
Anlamaz halimden zihnim karışır
Hangi yöne gitsem yollar dolaşır
Mevlâm sen zalimi helime düşür

Nevzat İncedere

Sen Üzülme

Dostların seni üzmüş, incitmiş, kırmışsa üzülme
Allah c.c ben kırık kalplerleyim buyurmadı mı?
Ümitsizliğe kederlere olumsuzluklara göğüs ger
Güneş gibi parlayıp durmak istiyorsan dünya da
Zihninde ki kara basanları nefsini yak üzülme

Olmuyorsa hayatın da bazı şeyler iyiliğin içindir
Nefsinin zafere ulaşmaması içindir belki bilinmez
İnsandan gayri mahlukatı düşün ne eker ne biçerler
Onları rızıklandıran rahman seni mi ihmal edecek
Yeter ki sen gönülden kün fe yekün de sakın üzülme

Kainata dünya, dünyaya dağlar okyanuslar sığdıran var
Ayık olmayana anlatsan da gaflet de ki fâsık anlamaz
Takva hakka ulaşmak için yoldur dersem kimler inanmaz
Özün de bir şems olmayan yanmaz, yanamaz hey hak
Yüreğinde ki yangını söndürecek kevser vardır üzülme

Nevzat İncedere

Sen Yıldızları Severdin

10 / 04 1978.

Sen yıldızları severdin bense seni, sen yıldızdın dünyama ışıldayan kıpır,kıpır
Sen onlara hayrandın, biliyordum, aslında yıldız sendin ben sana hayrandım.
Sen yıldızlara ufkunu açardın, bense seni kucaklardım yıldızlarla beraber.
Sana sarılmak kainata dokunmak gibiydi sımsıkı kollarımda, avuçlarımda

Sen on sekiz yaşım gibiydin hiçbir saniyesini kaybetmek istemediğim.
Sen ufukları merak eder oralara özlem duyardın hayaller kurardın üstüne.
Benim ufkum sendin senden doğardı karanlık dünyama güneş aydınlanırdım.
Varlığına ısınırım, senin üstüne milyonlarca hayaller kurar onunla avunurdum

Sen hep saman yolunu merak eder, aydınlık bulurdun tebessümle bakardın.
Benim merak ettiğim senin yolundu, hep özlemle bakardım yollarına...
Senin yüce, yüce tutkuların vardı dağlar kadar büyük ve yüksek.
Ben mütevazi bir çalı gibi sana sığınmıştım, bütün dallarımı budardın.

İhtirasların, kaprislerin canımı acıttı, parça, parça olurdu yüreğim.
Her parçamı bir diyardan toparlar yine sana dönerdim Mevlana misali.
Sen mevsimsiz ırmaklar gibi akardın çağlayarak coşkun ve gür.
Dünyanın tüm huzursuz ırmakları seninle bend olmuştu sanki

Nevzat İncedere

Sende Duruldum

Ben sende duruldum kalplerin sevgiyle arındığı gibi
Sen beni alıp duru bir sevda deryasının içine kattın
Senden önce ruhumda kopan fırtınalar hiç dinmezdi
Hiç kimse fark etmedi kaygılarımı ömrüme ram olmuş

Sen baharları çok severdin gülüşünde güller açardı
Senin her bahar depreşen sevdan vardı sev derdin
Sensizliğin devranında mevsimsiz kaldım gel al beni
Götür sevdalar aşklar ülkesine ömrüm hep kış oldu

Sen gidince arkandan bir çok şey gitti, gün, ay, yıl gitti
Bende ki özlemlerin alışkanlıklarım, mevsimler değişti
Artık beslediğin kumrular gelmiyor pencereimin önüne
Onlar da anladılar gibi bana bıraktığın ayrılığı, hasreti

Bir kuş gibi uçup gittin avuçlarımdan kanadı kırık kaldım
Sensiz yüreğim çirpınır durur ardın sıra kanatsız kuş gibi
Sen saldın divane gönlüme amansız sevdayı ben bittim
Kala, kaldım koklanıp atılan karanfiller gibi yol ortasında

Nevzat İncedere

Senden Vazgeçtim

8-05-1973, 11.30

Sana olan özlemlerim, elemelerim, kederlerim bitti.
Artık senin hasret dolu sabahlarına uyanmayacağım.
Senle ilgili hiç bir şey biriktirmeyeceğim anılarımda
Bir yarımı yitirdiğimi sokaklarda aramayacağım.

Bu sabah uyandım ve senden vazgeçtim
Hasret rüzgarları savurmayacak artık saçlarımı
Sana giden yolları bıraktım karıştım kalabalıklara
Buruk bir tebessüm yüzümde senden vazgeçtim.

Kara sevdalıydı deniz sahile fısıldardı aşkını
Ben seni sayıklardım dalgalar sahile gülerdi
Neşeli şarkılar okurdu kıpır, kıpır yakamozlar
Her pırıltı da sen gülerdin gelincik gibi yüzüme

Dilimin ucunda lanet kelimeler senden vazgeçtim.
Terk ediyorum seni ve senin yaşadığı bu şehri terk ediyorum.
Sel olup akmayacağım sana ve hasretine bu günden sonra
Artık nerede dururum, hangi gönülde yeşillenirim bilmem

Bir mevsimi yok gelecek günlerin seni terk ediyorum
Artık geceleri uyanıp sana hasret şiirleri yazmayacağım.
Uykusuz günlerime, gecelerime bu gün son veriyorum.
Son veriyorum hasret ve özlemlerle yazılan şiirlerime.
Gelmeyeceğim yaşadığın o sokağa senden vazgeçtim.

Nevzat İncedere

Senin Değil

Nefsi bir heyecanla karıştın kan deryasına
Vücut bulduğun bedende tende can oldun
Bitirdin o vakti akdini dünyaya revan oldun
Ayak senin elin senin değil, dil senin değil

Bu alem fani sonsuz yaşama açılmaz gözler
Dilin derdini anlatamaz, halini söylemez sözler
Bir garip haldir bu halin boş, boş bakar gözler
Beden senin değil kan senin, can senin değil

Büyütürler gelişirsin ilim ile cismin selvi dal gibi
Elin ekmeğe erişir nasiplenirsin servet mal gibi
Nasibin sadece yediklerindir birde yedirdiklerin
Himayenden çekilirsin hesaba han senin değil

Vel'asr asra yemin olsun ki biz ziyan içindeyiz
Her birimiz ayrı ırklardan ve ayrı renklerdeniz
Önümüze serildi bütün nimetler derya ile deniz
Biz en güzel biçimde yaratıldık ten senin değil

Külli nefsin zâikatü'l-mevt her nefis ölümü tadacaktır
Kaygı yok ,tasa yok bir gün hepimiz ebet de öleceğiz
Koyacaklar musalla taşına, toplanacaklar var başına
Omuzlayacaklar bedeni gidersin ama yol senin değil

Nevzat İncedere

Sensiz Geceler

07 / 11 / 1978

Sensz çok sabahlarım olmuştur
Göz kırpmadan uyuyamadığım
Nice yoklar olmuştur hayatımda
Sensiz geçen günlere kırgınlığım

Yine sayamadığım kadar çok
Hayata kadere sana küskün
Gezdiğim yollar şahidimdir
Sensiz ümitsizce dolaştığım

Yine nice sabahlar olmuştur
Uyanırken ilk ayazında sabahın
Burkulmuş yüreğimin derinlerinde
Senin yokluğunu hissettiğim

Nice yerler nice yıllar var bilirim
Ümitsizce boş dolaştığım günler
Hasretini yudumladığım kadehlerde
Nice öykülerim var yokluğuna senin

Nevzat İncedere

Sevda Bu İŖte

Sen tut ellerimden taŖı aydınlığa gecelerin karanlığından.
Yoksan mana bulamayacaktı yaŖam sensiz sevgisiz boŖ.
Olmayacaktı ellerim gözlerim farkına varmayacaktım
Sen dokunduğunda anlam buldu tüm uzuvlarım.
Sen varsan varım varlık sebebim, sevda bu iŖte.

İŖtahım kesildi son günlerde sağlıklı düşünemiyorum.
Duygularım seni düşünmekten baŖka Ŗeylere engel
Aklım karıŖmıŖ limon sarısı saçlarına çözemiyorum,
Kalp ritmim hızlanıyor seni her gördüğümde
Her gün daha da artıyor itirasın sevda bu iŖte

Gitsen mechule gelir ayaklarım arakndan
Bu gök kubbe altında bir tek sen varsın
Hangi yöne gider, hangi yana yatarsın
Bir gül goncası oldun gönül gözüme
Batar dikenlerin yüreğime sevda bu iŖte

Nevzat İncedere

Sevda mı

22 /08 /1978

Gelir Şimdi eli kulağında hevesim kursağımda aşkımda
Sevmelerinin ne başlangıcı var nede sonu ne saati
İnsan sevdiği kadar bunalımlara dalıp gidiyor bazen
Seni sevmek kimden öç almak olurdu bilemiyorum
Seni sevmekle öç alıyorum kendimden bu sevda ise

Bir gün akan sular durdu derlerse hemen inanırım ben
Ama sen seviyorum desen ölesiye gülerim bu imkansız
Ya sevmek kin ve nefret duygusuna ne kadar yakınsa
Sen sevmelere o kadar uzak bir o kadar da yabancısın
Yanlış deđilmiŐiz yanılmıŐız bu yüzdendir çektiklerimiz

Neden bütün bu yaşananlara bunca çileye katlanıyorum
Bazen senden başka Şeyler düşünmek istiyorum içten içe
Aşktan sevgiden ve senin yaşadığın dünyadan uzaklarda
Zannedersen senin yaşadığın dünyada aşk keder olmalı
Sevmek, sevmek ise bestelenmiş ağıtlar, acılar seremonisi

Nevzat İncedere

Sevdiği Olmalı İnsanın

Sevdiği olmalı insanın ana gibi yar vatan gibi diyar
Diyar, diyar dolaşmalı insanlarımız evliya çelebi gibi
Her diyardan bir nükte öğrenmeli sevgiyle sevmek gibi
Köhne yaşantısına hayat veren bir iki sima tanınmalı herkes

Kaşı gözü değil, malı mülkü değil, seven bir kalbi olmalı insanın
Kararmış kurumuş gönüllere hayat veren yeni açmış gül gibi
Hırkası heybesi değil merhameti olmalı insanı güzelleştiren
İnsanı aynası yüzdür, yüzün öznesi göz hakikatı gören olmalı gözü

İnsanı betimleyen dilidir dilinin süsü söz kamil olmalıdır insan
Yaşı değil yaşadıkları öğretir insana hayatı dünya bir okuldur
Dostluk dergahında gönüllere huşu ile muhabbete davet etmeli
Mutluluğa giden yol yoktur çünkü mutluluğun kendisi bir yoldur

Mutluluk bir ömür değil aşlında uzak sanma bir iki adımlıktır
Yaşamak hayatın hamallığı değil yaşadığının tadına varmaktır
Mutlu insanlar tanım ne işeler o oldukları için mutluydular
Yaşlılık saçın ağarması değil, umutsuz olan herkes yaşlıdır

Nevzat İncedere

Sonbaharda Ölürüm

Ğül yaprakları bir, bir dökülünce toprağa
Ömür bitmiştir zaten ben sonbaharda ölürüm,
Hazan yaprakları uçuşurken havada hüzünle.
Nasıl bir bilinmezlerle sürüklenirim rüzgarlarla
Toz, toprak örter üstümü, herhangi bir yerde
Olmasın yerim yurdum ben sonbaharda ölürüm

Bu hoyrat zaman kırsa da dalımı umutlarımı
Geçmişten geleceğe dair beklentilerim var
Bırakın tanelerim dökülsün bütün yerlere
Toprak doysun bana kavuşayım aslıma
Elbet bir yerler de filizlenirim günün birinde
Varsın tek dikili ağacım olmasın dünyada
Vuslatım olur benim sonbaharda ölürüm

Ömür iki mevsim arasındır ya sonbahardır yada kış
Bir iki umudum var yılmadan kaderdir bu bekleyiş
Bilen alsın yeter ki şu canımı bitsin bu arayış
Toprağa karsınlar bedenimi işlesin nakış, nakış
Kara topraklara sarsınlar beni bir can olalım
Yapraklar düşer yere ben sonbaharda ölürüm.

Ben sonbahara aşkıttım, mevsimin rengine
O ise hazanlara, hara revandı doludizgin
Mevsimler matemimdi günlerse yasım
Olmasın varsın atlas, libasım üryandır aslım
Fark etmez aylardan Eylül, Ekim, yada Kasım
Günlerden cuma yada varsın olmasın arzum
Güneş batar ufukta ben sonbaharda ölürüm.

Nevzat İncedere

Sözüm Kalmadı

18-04-1973

Söyleyecek sözümde kalmadı sana
Bütün kelimeler kifayetsiz anlatamıyorum.
Tarifi imkansız kederler içindeyim şimdi.
Ben çaresizlikler içinde çırpınıyorum

Şimdi karanlık sularda boğuluyorum.
Kurşun gibi çöküyor bedenim derinlere
Ne yana dönsem kurtarmaz beni ümitlerim.
Senin gözlerinle mi bakmışım dünyaya.

Yaşadığımız zamanlar da saatler boşa sarıyor
Sen kaderime çileler sarıyorsun yaşadıkça.
Sana alışayım seni kazanayım derken ümitle
Ben kendimi kaybetmişim elemeler içindeyim.

Nevzat İncedere

Su Damlası

Bir su damlası gibi düştün gönlümün tam ortasına,
Halelerin yayıldı dalga, dalga gönlümün her zerresine
Bir ceylan misali vuruldum kalbimin tam ortasından
Ecelim geldi ölüyorum sandım yıldırım çarpmış gibi

Ay yüzün kara bahtımı aydınlattı gördüğüm zaman
Gül yüzün döndürsen bir daha, sevinsin bu gariban
Sen salınarak yürü ben arkanda toz olayım sıradan
Bilemedim bir insana bu kadar mı özenirmiş yaradan

Nevzat İncedere

Susuyorum

Hasretine acılarına sustum sessiz sedasız
Hayatının tokadını attın sen bana giderken
Anlığın tam ortasından vurmuşsun sen beni
Oturmuşum acılarıma sızılarıma susuyorum

Kancalar takılı göğsümün iki yanına
Yırtıyor, bağrımı acıların yara, yara
Ölmeden kapanmaz derin bu yara derin
Ben örselenmişim yaptıklarına susuyorum

Suskunluğum sanadır nefessiz kaldığım
Senin hasretine sessiz nidalar atıyorum
Akana bakmadan gidişine hayaline üzülüp
Yokluğuna ah çekip talihsizliğime susuyorum

Uykusuz gecelerimde sensiz sessiz
Saatlerce seni düşünüp susuyorum,
Sensiz uyandığım sabahlara küstüm
Yanımda olmadığını fark edip susuyorum

Bazen bir anı bir hareketin geliyor aklıma
Bir kelamın bir bakışın, bir gülüşün işte
Buruk bir tebessümle iç çekip derinden
Hayalini yaşayıp yokluğuna susuyorum

Bütün acılarına sustum hayatın ve senin
Elemlere kederlere acım var demedim
Söyleyecek son bir sözüm var sana ey yar
Ecelim elindedir senin ben ona susuyorum

Nevzat İncedere

Şecere

Şeceresini yapıyordum gönül evimde biriktirdiklerimin.

Biri şuarsuzca uyardı beni..!

Bir çok gereksiz şey biriktirmişsin dedi farkına varmadan, gönlün çöp evine dönmüş

Ne diyor dedim bu densiz, yüksek sesle

Yüzüme baka kaldı öylece, kararlı bir tavırla çekti aldı kalemi defteri elimden

Sonra mavi bir kelebek çizdi, gönül sayfama masmavi

Tam elinden alıp sarılacaktım biriktirdiklerime sevgi ve muhabbetle

Tutu hızla savurdu sayfayı havaya, elleri titriyordu hırsından.

Ne kelebek yerindeydi, ne de sevgiyle biriktirdiklerim

Uçup gitmişti hepsi, masmavi gök yüzüne baka kaldım.

Ne den kelebek dedim,

İnsanlar kelebek kadar masum değil dedi,

Hayretle yüzüne baktım,

Aslında kelebekte masum değil dedi.

Onlarda o hale gelinceye kadar barındıkları ağacın dalını yaprağını yerler dedi.

Ne den mavi dedim?

Mavi okyanusların yansımasıdır gök yüzünde ki balıklar

oraya geçebilir miyim maksadı ile sıçrarlar su yüzeyine,

oksijensiz kalmanın sarhoşluğu ile defalarca denerler,

Ne alakası var diye astım suratımı

Dik dik baktı yüzüme

İnsanlarda böyledir işte bu dünyanın rengine aldanıp hep iyi niyetle sevgi ile besleyip biriktirmenin sarhoşluğuna kaptırır kendini...

Balıkların su yüzeyinde kalamadıkları gibi senin bu dünyada kalıcı hiç bir şeyin yok hiç bir şey gördüğün gibi ve kalıcı değildir, dost dediklerinde kalmaz yanında

ancak inancı, itikat ı, takvası kalır yanında insanların

Balıklar inançsız mı dedim,

Yine kızdı onlar emir olunanı yapmakla mükelleftir,

İnsanlara ise irade verilmiştir dedi.

Ben sustum hala anlamaya çalışıyorum,

Nevzat İncedere

Şiir Nedir

Şiirdir yaşamak, var olmaktır şiir gibi.
Kıta, kıta mısralara dizilmektir düz veciz.
Hakka giden yoldur şiir, inanmaktır
Yaradan önce şiiri yarattı ilham ile

Sonra kainatı yarattı mısra, mısra
Sonra üstünü yıldızlarla süsledi, şiir gibi
Şiirdir kainat varlıklar ekseninde dönen.
Acıdır, derttir, kederdir, ayrılıktır şiir

Şaire mezardır şiir üstü toprakla örtülmeyen
Helak olmaktır hasrettir, sonsuzluğa giden yoldur
Bir pınarın başında kana, kana su içmektir şiir
Aruzla yazılan bir bukile sevgidir, aşktır şiir

Nefes almaktır şiir, ölüme uzanan yoldur
Tüm duyguların elinden tuttuğu kulptur şiir
Ömür diye yürüdüğümüz yoldur beraberce
Etle tırnaktır şiir, şaire son duraktır şiir

Şairin mezar taşına yazılan iki dörtlüktür şiir
İçli bir kemanla okunan sözdür notadır şiir
Akan ırmakların durulduğu son ummandır
Bütün duyguların barındığı bir limandır şiir

Kainata eksenin de varlıklara mizandır şiir.
Her halı anlatan mutlak bir söz vardır ya
Her sözden daha anlamlı manidardır şiir.
Var oluşumuza vesiledir, nefes almaktır şiir

Nevzat İncedere

Şimal yıldızı

Sen bir yıldızı idin ufukta gördüğüm
Ne deniz görmüştü seni nede martılar
Giz olmuşsun seherde göze, gönüllere
Sen günleri say, geceyi say, yılları say
Koy ömrümü ömrün üstüne onu kar say

Bir şimal yıldızı gibi seyre daldım şuanı
Gece üşüyor, ay üşüyor yıldızlar üşüyor
Sor bakalım bu gece ay ne düşünüyor
Beklenen umut ışığı gök yüzünde midir
Yoksa dağın zirvesinde erişilmez misin

Gönlümü titreten ses bir sazın perdesinde
Gönül miskinlik yapar bir gülün gölgesinde
Açmaya niyetli tomurcuk gülsün bahçemde
Kendime denk ararım bir gönül hikayesinde
Sen ayları saydır merhamet muhasebesinde

Beraber çıkacaktık bir yola kavli muhabbetle
Bir kenarına oturdum beklerim bin bir ümitle
Ben seni beklerken sohbet ettik bir kelebekte
Saat üşüyor, takvim üşüyor sessiz dil üşüyor
Vakit geçer sor bakalım zaman ne düşünüyor

Nevzat İncedere

Tufan Olmaz Ya

Nedir ki bu alemde yaşamak dediğin
Bilirsin bir nefes ötesi ölüm değil mi
Canımdan bir parça idin,tende heyecan
Seven sevdiğine zaten kurban değilmi

Çekip gidişinin elbet var bahanesi
Sevenle sevmeyenin yok meselesi
Seviyor sandığının da geçer hevesi
Bırakıp gittiğin sanki bir can değil mi

Karanlık fikirlerin benim umurumda değil
Gittin diye sonrasında tufanda olmaz ya
Sanma yıkılışım sensiz de yaşarım ben
Ateşe attığın sence o bir insan değil mi

Ne var sevgiden başka varlığına ısındığımız
Bu dünya da hepsi heves mal,mülk hepsi yalan
Gönlüme kin sızdı sevgiden yana olmuştur talan.
Baki kalan sevgi ömür tutunduğun bir dal değil mi

Nevzat İncedere

Türkülerde Sevdim

Türküler de sevdim ben, serhat uçlarında vatani
Bozkırların kucağında, hasrete söylenirdi ezgiler
Kara saban peşinde, Azeri türküler söylerdi babam.
Tarlaya, toprağı, emeğe, alın terine türkülerimiz

Bir babanın siluetin de sevdim türkü,türküleri.
Bir annenin ninnisinde bir çobanın kavalın da.
Tarla kuşunun sedasında, bir sevda öyküsünde
Bir hasret türküsünde, acılarımıza ağıt yakardık

Türkülerle ağladık türkülerle sevindik, sevdik
Kimliğimizi, benliğimizi biz türkülere kardık
Biz türkü söyledik türküler le Türk kaldık
Türkülerle uğurlandık korkusuzca cephelere

Al yazmalı gelinler türkülerle ağladı, avundu
Biz türküler söyledik türküler bizi anlattı.
Her dem acıları anıları avazına aldı ezgiler
Anlatıldı masallarda Türk, arasında türküler

Nevzat İncedere

Unuttum

Genç iken ölümü hep uzak bilirdim kendime
Oysa ne fidanlar dikiliyormuş kara toprağa
Ne üzere halk oldun derlerse o kutsal kelime
Yaşarken gaflete ile İslam olduğumu unuttum

Üç günlük dünya der dururuz ya her kelim da
Dünya bir handır ben ise yolcu olduğumu unuttum
Ömür bir çile imiş çektim zamanla çektiklerimi unuttum
Unuttum vasfımı yapmam gerekenleri ahiretimi unuttum

Ömrümün bir kısmını çektiklerime saydım çizdim üstünü gitti
Bir azını sevdiklerime verdim biraz bilmeyene alan aldı giden gitti
Bir kısmını beklediklerime saydım hamd olsun rabbime verdi
Ömür ölüme yürümekmiş oysa ben sayılı olduğumu unuttum

Dünya, dünyalık isteyenlerin olsun istemem hey hak
Yapmam gerekenler vardı bu yolda hakkın hoşnutluğu
Oysa ne çok soru varmış imtihanmış sınavımı unuttum
Meğer ölçülüp biçilirmişim ben mizan da olduğumu unuttum

Nevzat İncedere

Üflesen yanacak gibi

Derlermiş ki ben gamsız, kedersiz biriyim
Ah benim tebessümü eksik olmayan yanımda
Ruhum savaş sonrası arkada kalan yer gibi
Nice incinmiş kırgınlıklarım, var bedenimde
Bir tebessümle perdelediklerim boş vermişliğim

Ruh halim darbe yemiş kaos ülkesi gibi karışık
Bedenim yasaklara, prangalara, ihanetlere alışık
Görünmez içerden gece, gündüz için, için yanarım
Dağ olsa dayanmaz patlamaya hazır volkan gibiyim
Ah benim çilelere aşına dışarı sır vermeyen yanımda

Ben çile mektebinden iftihar la mezun olmuşum
Yüreğimde düğüm, düğüm yaralarım var benim
Ciğerlerimden dumanlar tüter için, için yanarım
Kenardan bakanlar anlayamaz bende ki ruh halini
Benim ancak ariflerin anlayacağı türden yanımda var

Düzgün görünse de bu bedenim içten, içe çökmüşüm
Parça, parça olmuş her bir yanımda sağ olan görünüşüm
Çile gergefinde gergin ipliğim ilmiğime kırkıt vurulmuş
Ömür ipliğimi çile, çile sardım yanmaya hazır haldeyim
Dillendirmeyin üflesen yanacak gibi köze yakın halim var

Nevzat İncedere

Ümitsiz

25 / 07 / 1977

Ruhum çökmüş bir bedenine içine
Hayata, yaşama küsmüşcesine.
Yığılmışım sanki yarı cansız içime.
Köhne bir mahzene girmiş gibiyim

Karanlık bir zindan dünya gözümde
Ben ortasında mahkum ezelden
Doğduğumun esiriyim var oluşumken
Ömür boyu muhabbet yemiş gibiyim

Doğmaz güneş ufuklardan buralarda
Ben yaşadıkça zaman çizer üstümü
Sonu olmaz acıların ben var oldukça
Bedenim ruhumu çarmıha germiş gibiyim

Nevzat İncedere

Vatan Uğruna

Nası bir ihanet içindeyiz bilmem nasıl anlatsam ki
Yalnız yurdum şu koskoca dünyada yapa yalnız.
Vatan millet hak getire ihanet çemberindeyiz biz
Korkma sen yücelere dikeceğiz ay yıldızlı bayrağı

Sırtımızda ki hañer bu ülkenin ekmeğini yiyenlerin.
Demokrasi hak, özgürlük, adelet salvoları dillerde
Bölücüler politikacı, gazeteci, iş adamı bu ülkede
Bölücülük aleni, bölücülük meclis de, sokaklarda

Bir gün nasip olursa bize de şehitlik canımız feda
Bir diyil bin defa feda olsun kanlarımız bu vatana.
Kan ağlarım içime akar gözyaşlarım görünmez
Bin kere ölürüz düşeriz toprağa filizleniriz yeniden

Nevzat İncedere

Vefasız

Umuduma doğmayacak güneşsin sen benim
Senin yokluğuna ısınmam mümkün mü vefasız
Sensizliğin soğuk nefesini soluyorum geceleri
Geleceğin günü söyle sen ben bileyim ne olur
O gün ömrümü mum edeyim geldiğin yollara

Dönüşün düğün bayramım olacak diye ümitle
Hevesle uyandım sensiz geçen her sabaha
Bilsen neler vermezdim neler kavuşmak uğruna
Şeni söyledim avundum, sustum avundum
İki beden muhtaç bir tutam sevgiye gel yine

Gittiğin günden beri hep aynı türküyü çalıp dinliyorum
Günler yine gelir, günler yine gelir sımsıcak sevgisiyle
Her sabah umuduna kanat çırpırım ürkek güvercin gibi
Ama yok yoksun işte o zaman kuş kalbim irkilir korkuyla
Sensizliğe kanat çırpmak böyle bir şey işte böyle çaresiz

Nevzat İncedere

Ya Nasip Derim

Belki yanlış bir zaman da karılaştık seninle ey dost
Ben vaz geçmem gereken kimdir bilemedim şimdi
Henüz unutamamışken ben daha beni terk edeni
Benim yeni birilerine alışmam kolay mı şimdi
Tükendi kaygıların girdabında bütün umutlarım
Koyulurum vuslat yoluna yol alır ya nasip derim

Tanıdıklarımın pişmanlıklarım çoğaldıkça
Gelecek olanlardan korkar oldum içten içe
İnsanın tanımadığını unutması kolaydır belki
İçimi paralayan tanıdıklarımın açtığı yaralar
Farz etki ayrılıklar öldürmez insanı belki de
Kismetim de yokmuş susar ya nasip derim

Hayat felsefesinin yaprakları bir bir çevrilirken
İnsanı bırakamadıkları şeyler bırakmış önce
Bırakmak istediklerimiz ise bırakmaz peşimizi
Ama vefasızlıklar insana beyaz kefen giydirir
Kimilerine de ölmeden girdikleri mezar gibiymiş
Yüreğim ürperir aşk, sevgi denince ya nasip derim

Ayrılıklar sarmış etrafımı kavuşmak ne haddimize
Herkesi buldum da seninleyim diyene rastlamadım
En çok sevdiğine değer ver ki o sana değer versin
Kim gösterdi ki bana ahde vefa yüreğim incinmesin
Göz görmeyince gönül huzura erişmezmiş derler
Bu yolda ne çıkar karşıma bilinmez ya nasip derim

Nevzat İncedere

Yağmur

Şabret diyor gönül güzel günler sabrın sonunda olur
Ümitsiz yaşar mıydı insan bunca acılara katlanır mıydı
Yağmur ne kadar yağsa da yollar ne kadar uzasa da
Yürüyordum koşar adımlarla içimdeki sensizliğe doğru
Seni bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyordum ben

Koynuma hasretini alıp yürüyordum sana doğru umutla
Keşke, şu köşe başını döndüğümde görebilsem seni
Ya da şu parkta sırlıklam olmuş beklerken bulsam ya
Bilirim seversin sende yağmuru, aldırılmazsın ıslanmaya
Ben sokaklarda değil, senin yokluğunda kayboluyordum

Ne fark eder ki maksatsız dolaşıyorum yağmurlarla ben
Biliyordum dinmeyecek ne göz yaşım nede yağmurlar
Yine de umarsızca yürüyorum bu yollar da yalnız başıma
Gel dindir bu yağmuru, yağmura karışan gözyaşlarımı
İstanbul'a yağmur yağıyor ben seni arıyorum, hasretle

Nevzat İncedere

Yağmur ve Ben

01.05.1973

Kirli kabuslarından uyanmıştım gecelerin
Yağmurlarla yıkanırım tertemiz düşlerime
Titrerim rüzgarda yaprak misali gidişlerine
Yüreğime vurur acısı yağmur damlaları gibi

Ritimler tutar dakika, dakika zaman hasretine
Öksüz çırpınışları duyulamaz kalbimin yağmurda
İstanbul'a yağmur yağıyordu yine hazin ve hasretle
Bütün sokakları ağlıyordu adeta benimle bu şehrin

Ben en çok kimsesizliğime ağlıyordum içten içe
Bütün şehir sana ağlıyordu sanki iç çekercesine
Bense en çok sensizliğime üşüyordum yapa yalnız
İliklerime işliyordu yağmurla birlikte hasretin acıları

Yağmurla birlikte ağlıyorduk koyun, koyuna sırsıklam
Ağladığımı kimse anlayamıyordu göz yaşımı yağmurda
Ben yağmura inat yürüyordum umutlarımın arkasından
Sen vardın, hayalin vardı akan sulara umutlarım vardı

Nevzat İncedere

Yakariş

Bir zamanlar yapardım ben kuşlarla yariş
Aklımın ucunda değildi ol hakka yakariş
Servet, mal, mülk, hevesmiş hepsi yariş
Bilmem kabul olur mu bu sonsuz yakariş
Verdiğin bendeki bu emaneti aliver rabbim

Gençlik bir büyü imiş onu yitirdiğimde uyandım
Çenemde diş kalmadı bak birer ikişer çektirdim
Ömür iplik gibiymiş zamanla söktüm sona getirdim
Harcadım hor kullandığım bedenimi sana getirdim
Acılarım ağrım arttı bedenimin acısını aliver rabbim

Bedenimde var olan değişmeyen yerlerim kalmadı
Belimdeki ferim gözümde ışık dizde takatim kalmadı
Kelimelerde anlamsız sıradanlaşmış bu var olmanın
Yaşarken ölmekmiş adı böyle aciz, naçar kalmanın
Her gün eziyetmiş verdiğin emanetini aliver rabbim

Nevzat İncedere

Yaşamayı göze almışken

Bir çift göz kirpik kırpmadan bakar durur karşımda
Kala kalmış öylece sessiz, sedasız
Bütün duyguları saplanmış mih gibi bakışlarında
Tek kelime yok öyle sessizce
Düğümlemiş kelimeler boğazına
Yutkunmalar yumruk gibi iner yüreğine
Kelimeler sesiz selama durmuş gibi
Ayrılığın ayak sesleri yankılanır beyninde.
Oysa ne çok severdik güle oynaya konuşmalarımız, Ümitlerimiz vardı geleceğe dair
önümüzde ayrılık
Ölüm nedir ki iki kaş arası mesafe
Mesafeler yorar bizi bu sefer nedenli, nedensiz
Ben yaşamayı göze almışken senin uğruna
Sebep yine ayrılık.
Bu sebepsiz gitmelerin yollarına mecbur olmuşum ben

Nevzat İncedere

Yaşlılık

Geçti ömrümün o en güzel çağları
Çözüldü dizimin derman bağları
Gün be gün geriye gider gibiyim
Çabuk yakaladın beni yaşlılık

Görmüyor gözlerim artık uzağı,
Sezmiyor hislerim elde çomağı
Titriyor ellerim tutmaz bardağı
Etten duvar olmuş çene çanağı
Çabuk yakaladın beni yaşlılık.

Büküldü belim doğrultmaz beni
Taşımaz bacaklarım artık bedeni
Çağırıyor sanki toprak gideni
Çabuk yakaladın beni yaşlılık.

Yıllar verdi kucağa torun, torbayı
Tamah çeker sadece çayı, çorbayı
Hazırlandık giymeye beyaz urbayı
Ömür hesabımı gördün yaşlılık

Tutsa artık ellerimi ecel irgati
Kesilsin ruhumun ahı firgadı
Artık ötesine gücüm kalmadı
Çabuk yakaladın beni yaşlılık.

Nevzat İncedere

Yeni yıl ağacı

Bir yeni yıl ağacı karlı bir havada Kafkas türküleri söylüyor.
Yaprakları karla kaplı yatağı toprak yorganı ayazdan örtüyor
Siz sırça bir kara toprakta bir yeni yıl ağacını kesmeseniz
Kesmeyin onu ne ekmek ister nede aş bin yıl ömür sürüyor
Büyürsen sen dünyamız yeşillenir senle umutlarım büyüyor

Dalların narin fıstık yeşili yaprakların ince iğne misali
Sen yüceldikçe dallarında esen rüzgarlar ısıklık çalıyor
Seni o sırça toprağa sıkı sarıl senin gök kubben mavi
Aklımdasın sensizlik, korkularım, umutlarımı sınıyor
Rüzgar savurup sel götürmesin diye toprağımı koruyor

Nevzat İncedere

Yeşile Düştü Gönlüm

Yeşile düştü gönlüm dağlar ovalar yeşil
Yeşile yandım yine bakışın, gülüşün yeşil
Sevdana yeşil lendim yeşeren düşlerimle
Yeşil çayırlarda açan papatyalara zemin

Yer ettin tüm güzelliklere göğşe yemin
Tüm tabiat sana tabi bundan emindin
Tüm sevdalar sana tutkun yeşil rengine
Yanarım uğruna yeşil, yeşil olgunlaşmadan

Yeşil kaldı sevdam murat almadım
Bir sana idi tutkum sana yeşil lendim
Aldın beni benden tutuldu nutkum.
Yeşile düştü gönlüm, yeşile utku um

Nevzat İncedere

Yine Bir Bahardı

Yine bir ilk bahardı, arkana bakmadan çekip gidişin
Özlemi hasreti kalmıştı dallarda çiçeklerin, devşirmişsin
Ayrılığın korkusu sarmıştı karanfilleri açmadılar düşün
Bu nasıl bir terk edişti kini, yası düştü her yere gidişinin

Sevdanın özlemleri salınır dallarında salkım söğütlerin
Baharda yapraklar tadını alamadan rüzgarda salınmanın
İlk günden sürüklenir oldular üstünde kara toprakların
Fırtınası vardı seven gönüllerde ilkbahar da sevdanın

Sanki daha dün gibiydi sana merhaba deyişim
Zamanı fark edemedi sen beni terk etmişin
Vebalini üstlenir mi ilk bahar sebepsiz gidişinin
Yankısı dinmedi kulaklarımda seviyorum deyişinin

Nevzat İncedere

Yokluğunu Sevmişim

Sen ne zaman bu son diyeceksin gidişlerine.
Sende ki bu gidişlerin sonu olmayacak mı hiç
Hasret rüzgarlarının kaygıları sarar benliğimi
Mutluluğun şafaklarında yine yalnızlığım var.

Kavuşmalarımız misafir atmosferinde buluşmalar
Zamansız vedaların acıtmıyor nasırlaşmış kalbimi.
Ben seni değil sensizliği hasretini sevmişim sanki
Ayrılık oklarının hedefi olmuş bu zavallı yüreğim.

Seni değil hasreti acıları sevmişim bilmeden
Aıştım ağlayamadım gidişlerinin arkasından.
Seni görmenin ihtimallerine takılıp kaldı aklım
Gidişinin sonunda kavuşmanın mutluluğu var diye

Nevzat İncedere

Yolun Sonu Belli

17 / 03 /2005

Yokmuş çaresi ellerimden kayıp gider gençliğim
Dünya yaşa başa bakmadan gömüldüğümüz yer
Bilinen sona doğru gidiyoruz yokmuş dur durak
Varlığına güvenip bel bağlayanlar olmamış iflah
Dilimde kūs kalbimde hayata bu yolun sonu belli

Yaş kırk beş ömrümün ortasında ki paslı bir çivi gibi
Herkes farklı şekilde tükeniyor ömür denen bu yolda
Farklı öderiz bedelini seçtiğimiz ve seçemediklerimiz
Rabbim sen kalbimizi senden gelen ümitlerle doldur
Yaşamak acı verecek kadar boş bu yolun sonu belli

Dünya da üzülsün kalbine yük olur düşünürsün akılina
Döndür yolunu hakka kalbin inşirah bulsun aklinsa ferah
Tutunmak mümkün görünmüyor bu yolda bir kenara zor
Ömrüm kederlerle dolu dünya yoruyor beni hele bir sor
Ne gönül koyarsın sen bu gidişe bak işte yolun sonu belli

Nevzat İncedere

Yunus Gibi

22 / 04 / 2021

Ne güzel söylemiş Yunus gönüllere nakış gibi
Dervişlik dedikleri hırka ile taç değil hey hak
Gönlün derviş eyleyen hırkaya muhtaç değil
Hırkam yok fakat ruhumda yılların çilesi var

Gönlüm gördüğü her dala tüneyen güvercin gibi
Gördüklerim ve yaşadıklarım olgunlaşan ruhum
Kimse ile ne bir yarışım bir idam da yok benim
Bir yanım çile bir yanım derviş misali sürgün hala

Ömür bir servet idi harcadık gitti hesapsızca
Esecek yelin savuracak harmanın kalmayınca
Kanadı kırık bir kenara da kuru nefesle hu de
Hak için yapılan bir şey zayi olmazmış elbet

Nevzat İncedere

Yüregimin Acısı

İçimi acıtıyor sahte gülüşlerin arkasındaki riyakarlıklar
Eşsiz bir seremoni gibi sunulan onca sahtekar söylemler
Faraza ki boşa değil geçmişe özlem duymak bu zamanda
Boşa değilmiş iki adım geriden yaşamak tüm kahpelikleri

Şana diyorum sana ey insanlıktan nasibi olmayan divane
Ümitlerin var geçmişten geleceğe ebediyen değil bu dünya
Çok yakın biliyor musun ölüm gerçeğe farkında olmasan da
Aldırmaz dünyaya vız gelir ona, sarılır kendine güle oynaya

Döner bakar tanıdık bir sima, geçmişler aynı gelecek aynı
Başka aleme çıksa da tayını insanlıktan yana almaz payını
Yüregimi acıtan bu ya var olmanın zamanı değilmiş şimdi
Bilinmez eski zamanlar mı iyiydi eski insanlar mı iyidiler

Nevzat İncedere

Zaman

12/06/1978

Adı hayattır bunun bir hikaye bu belki yaşanmış olan
Bir varmış bir yokmuş gibi geçer zaman anlamazsın
Unutulursun sende inan farkın kalmaz ilk gidenlerden
Anılarda anlatılırsın yaşanmış bir hatıra hayal bu olan
Olmaz bir farkımız gidenlerden bu dünyadan göçerken

Hele iyi yürekli insanlar çabuk eksilir eskir gözlerimizde
Hak etmediklerini yaşarlar tükenir giderler aramızdan
Varla ile yok arasında yaşanır bazı hayatlar anlamazsın
Geldim demeye zamanın yetmez hemhal olursun bazen
Gittim demeye yüreğin yetmez sen çoktan gitmiş olursun

Sen zamaneden haber ver yaş almadan büyüyenler var
Biz hayat mektebinin talebesiyiz yüreklerimizde hüzün var
Kadere karşı boynumuzu eğer saygı ile önümüzü ilikleriz
Hayat ise bazı şeyleri kafamıza vura, vura öğretirmiş derler
Bazı şeyleri de kalplerimizi kıra, kıra yaşatıyor biz insanlara

Nevzat İncedere

Zamanın Tanıkları

Varlığımın sancıları sarar bedenimi
Günlerin getirdiğine direnirken canım
Yüzümde ellerimde izi kalmış yılların
Zamanın izi tanıkları sanki bedenimde

Bir kadın poz verir koca dağın eteğinde
Elinde asası ile dimdik, eski çınar gibi
Ayaklarında demirden çarıkları sanki
zamana mekana meydan okurcasına

Yeniden filizlenir ümitleri var olmanın
Verdiği direnç artar dizlerinde adamın
Şafak yüzlü insanlar yaşar Anadolu da
Eksilmeyen tebessümleriyle ülkemde

Ve bir adam poz verir ufkuna düz ovalar da
Gölgesiyle öpüşen göle karşı zamana tanık
Sevinçten çılgınlık atar martılar başucunda
Sesleri yankılanır kayalıklardan gök yüzüne

Nevzat İncedere

Zaten

Peygamber vasiyeti idi sünnetim
Topladın milletin parasını yedin
Ha bu gün, ha yarın olursun dedin
Sonunda onu da unuttun zaten

***

Yaz olunca önüme kattın iki öküz
Otlaklar engebeli idi hayvanlar huysuz
Günler aşır gibiydi geceler sessiz
Çocukluğum çileye dönmüştü zaten

***

Okumayı, yazmayı öğrendim erken
Öğretmenlerim beğenir beni överken
Okul giderlerini senden isterken
Çok kötü tavırlar koyardın her dem

***

Yayladan katmıştın atın önüne
Sopalar inerdi ardı, ardına belime
Görenler acıdı bu çaresiz halime
Bütün öfkeni benden almıştın zaten

***

Ümitlerim, isteklerim olmuştu haram,
Korkular sarardı gördüğüm zaman
Çareler arardım kaçsam kurtulsam
Sonunda yuvadan uçmuştum zaten

***

Bütün kötülüklerin sebebi bendim
Onlarca hataları hep bana yükledin
Belki hata yapar gelir diye bekledin
On iki yaşında gurbete kul idim zaten

***

Çalıştım didindim gösterdim çaba,
Her ihtiyacın olduğun da olduk akraba
Menfaat üstüne kurulmuş bu dünya
Bunun için mi dünyaya getirdin adam

***

Sevgisinden şefkatten almadım nasip
Bilmem ki bunlar mıdır bana münasip
Bütün yapılanlar için ben sana küsüp
Yine de bir saygısızlık etmedim zaten

Nevzat İncedere